

**T R A N S K R I P T**  
**43. SJEDNICE DOMA NARODA**  
**PARLAMENTARNE SKUPŠTINE BOSNE I HERCEGOVINE,**  
**ODRŽANE 23. 2. 2010. GODINE, S POČETKOM U 11,15 SATI**

PREDSJEDAVALA  
SULEJMAN TIHIĆ:

Dame i gospodo, poštovane kolegice i kolege delegati, prisutni predstavnici Vijeća ministara BiH i međunarodne zajednice, poštovani predstavnici medija, srdačno vas pozdravljam i otvaram 43. sjednicu Doma naroda Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine.

/INTONIRANJE HIMNE/

Ja se u prvom redu izvinjavam zbog kašnjenja, evo i gospodin Ljubić i ja smo bili na sastanku lidera parlamentarne većine Federacije sa Svjetskom bankom tako da je to razlog zbog čega smo zakasnili.

Današnjoj sjednici prisustvuje 13 delegata, od kojih pet iz bošnjačkog, četiri iz hrvatskog i četiri iz srpskog naroda. Gospoda Filipović i Ivanić opravdano su odsutni.

Za 43. sjednicu predlažem sljedeći izmijenjeni

**DNEVNI RED**

- 1. Odgovori na delegatska pitanja i delegatska pitanja;**
- 2. Usvajanje Zapisnika 42. sjednice Doma naroda;**
- 3. Prijedlog zakona o duhanu Bosne i Hercegovine (drugo čitanje) – predlagač: Vijeće ministara BiH;**
- 4. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o carinskoj tarifi Bosne i Hercegovine (drugo čitanje) – predlagač: Vijeće ministara BiH;**
- 5. Prijedlog zakona o zaštiti novih sorti bilja u Bosni i Hercegovini (drugo čitanje) – predlagač: Vijeće ministara BiH;**
- 6. Prijedlog zakona o radnom vremenu, obaveznim odmorima mobilnih radnika i uređajima za evidentiranje u drumskom prevozu (prvo čitanje) – predlagač: Vijeće ministara;**
- 7. Prijedlog zakona o izmjenama Zakona o klasifikaciji djelatnosti u Bosni i Hercegovini (prvo čitanje) – predlagač: Vijeće ministara BiH;**
- 8. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Javnom radiotelevizijskom sistemu Bosne i Hercegovine (prvo čitanje) – predlagač: Vijeće ministara BiH;**
- 9. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Javnom radiotelevizijskom servisu Bosne i Hercegovine (prvo čitanje) – predlagač: Vijeće ministara BiH;**
- 10. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o komunikacijama (prvo čitanje) – predlagač: Vijeće ministara BiH;**
- 11. Prijedlog zakona o autorskim i srodnim pravima (prvo čitanje) – predlagač: Vijeće ministara BiH;**

12. Prijedlog zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskih i srodnih prava (prvo čitanje) – predlagač: Vijeće ministara BiH;
13. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o osnovama sigurnosti saobraćaja na putevima u Bosni i Hercegovini (prvo čitanje) – predlagač: Vijeće ministara BiH;
14. Razmatranje Godišnje platforme o obavještajno-sigurnosnoj politici, s Mišljenjem Zajedničke komisije za nadzor nad radom Obavještajno-sigurnosne agencije Bosne i Hercegovine – predlagač: Predsjedništvo BiH;
15. Razmatranje Zaključka Zajedničke komisije za ljudska prava, prava djeteta, mlade, imigraciju, izbjeglice, azil i etiku, usvojenog na 18. sjednici Zajedničke komisije, održanoj 5. 2. 2009. godine;
16. Izbor tri člana Upravnog odbora Agencije za razvoj visokog obrazovanja i osiguranje kvaliteta na period od tri godine (prijedlog jedinstvene rang-liste kandidata Privremene zajedničke komisije oba doma Parlamentarne skupštine BiH);
17. Imenovanje tri člana iz Doma naroda Parlamentarne skupštine BiH u Komisiju za izbor i praćenje rada Agencije za prevenciju korupcije i koordinaciju borbe protiv korupcije;
18. Davanje suglasnosti za ratifikaciju Sporazuma između Ministarstva vanjskih poslova BiH i Federalnog ministarstva evropskih i međunarodnih poslova Republike Austrije o saradnji u oblasti razvoja;
19. Davanje suglasnosti za ratifikaciju Ugovora o kreditu za Projekt izgradnje postrojenja za desumporizaciju gorivih plinova za termoelektranu Ugljevik između Japanske agencije za međunarodnu saradnju i Bosne i Hercegovine;
20. Davanje suglasnosti za ratifikaciju Ugovora o zajmu i projektu između KfW, Frankfurt na Majni, i Bosne i Hercegovine i Republike Srpske i Grada Banja Luke – Vodosnabdijevanje i kanalizacija u gradu Banja Luci (komponenta 1: vodosnabdijevanje);
21. Davanje suglasnosti za ratifikaciju Ugovora o finansiranju i projektu između KfW, Frankfurt na Majni, i Bosne i Hercegovine i Republike Srpske i Grada Banja Luke – Gradski sistem vodosnabdijevanja i odvođenja otpadnih voda u gradu Banja Luci (komponenta 2: sistemi za odvođenje otpadnih voda);
22. Davanje suglasnosti za ratifikaciju Sporazuma o zajmu između Bosne i Hercegovine, koju zastupa Ministarstvo finansija i trezora BiH, i Mađarske izvozno-uvozne banke za projekat Tretman otpadnih voda u općini Tuzla;
23. Davanje suglasnosti za ratifikaciju Sporazuma između Bosne i Hercegovine i Češke Republike o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja i sprječavanju utaje poreza u odnosu na poreze na dohodak i imovinu;
24. Davanje suglasnosti za ratifikaciju Sporazuma između Vijeća ministara BiH i Vlade Federativne Republike Brazil o oslobađanju od viza za nosioce diplomatskih, zvaničnih ili službenih pasoša;
25. Davanje suglasnosti za ratifikaciju Amandmana na Ustav Međunarodne organizacije rada iz 1997. godine.

S obzirom da Komisija za finansije i budžet nije razmatrala Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o javnim nabavkama, drugo čitanje, čiji je predlagač Predstavnički dom, ta tačka je skinuta s dnevnog reda koji ste vi dobili.

Ovo je usaglašeni dnevni red Kolegija Doma naroda.  
Da li se neko javlja za riječ? Gospodin Rančić.

HAZIM RANČIĆ:

Hvala lijepo. Poštovani predsjedavajući, poštovane kolegice i kolege, članovi Vijeća ministara, predstavnici medija, dame i gospodo, predlažem da tačku 17., kako ste Vi pročitali, predsjedavajući, 'Imenovanje tri člana iz Doma naroda Parlamentarne skupštine BiH u Komisiju za izbor i praćenje rada Agencije za prevenciju korupcije i koordinaciju borbe protiv korupcije', promijenimo na način da ova tačka glasi: 'Imenovanje tri člana iz Doma naroda Parlamentarne skupštine BiH u Ad hok komisiju koja će provesti proceduru za izbor Komisije za izbor i praćenje rada Agencije za prevenciju korupcije i koordinaciju borbe protiv korupcije.'

Zašto ovo predlažem? Zakonom o Agenciji za prevenciju korupcije i koordinaciju borbe protiv korupcije, koji smo skoro usvojili (on je objavljen u "Službenom glasniku BiH", broj 103/09) propisano je u članu 17. da Komisiju za izbor i praćenje rada Agencije koja ima devet članova, tri predstavnika iz Predstavničkog doma, tri predstavnika iz Doma naroda, dva predstavnika akademske zajednice i jednog predstavnika nevladinog sektora, imenuje Parlamentarna skupština BiH. Smatram da je Predstavnički dom, koji je izvršio imenovanje tri člana iz Predstavničkog doma, pogriješio. Da bi ovaj zakon proveli, a radi se o zakonu koji je jedan od uslova za liberalizaciju viznog režima, neophodno je imenovati ovu ad hok komisiju koja će provesti proceduru i doći do svih devet članova, tri iz Predstavničkog, tri iz Doma naroda i tri eksterna člana (dva iz akademske zajednice i jednog iz nevladinog sektora) i takvih devet članova predložiti da ih imenuje i Predstavnički dom i Dom naroda, što je u skladu sa članom 17. stav (2) citiranog zakona jer je upravo Parlamentarna skupština nadležna za njihovo imenovanje, a ne odvojeno jedan dom svoja tri člana, drugi dom svoja tri člana. Kako ćemo doći do tri eksterna člana? I predviđeno je da cijela Parlamentarna skupština imenuje, a ne da domovi odvojeno imenuju po tri svoja člana. Ako bismo na ovaj način oformili Ad hok komisiju, ona bi provela ovu proceduru i onda bi doveli do toga da imamo ovu komisiju, a nakon što izaberemo ovu komisiju ona je opet ovlaštena da provede proceduru za imenovanje direktora koga će opet na njihov prijedlog imenovati Parlamentarna skupština BiH.

Stoga, dakle predlažem, smatram da je Predstavnički dom pogriješio, da mi imenujemo tri člana u Ad hok komisiju da i oni to urade i da provedemo ove procedure i samo ćemo tako primijeniti ovaj zakon. Ukoliko uradimo kao Predstavnički dom, mislim da ćemo pogriješiti i nećemo doći do ove komisije, a onda to usporava i odlaže primjenu ovog zakona i izbor direktora i uspostavu Agencije.

Hvala.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.  
Gospođa Majkić se javila.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Poštovane kolege, poštovani članovi Savjeta ministara, poštovani gosti, hoću da komentarišem ovo što je gospodin Rančić rekao. Dakle, mi smo na Kolegijumu Doma naroda imali to u vidu, ali dakle pretekli su nas iz Predstavničkog doma pa su donijeli Odluku o formiranju tri člana iz Predstavničkog doma i onda je to nalagalo da i mi završimo tu obavezu. Sutra na sjednici Zajedničkog kolegija oba doma ćemo dogovoriti o kriterijumima i načinu za izbor tri spoljna člana.

Dakle, nama ostaje da još jednom se bavimo ovim pitanjem. Slažem se s Vama da bi to bilo dobro da je sve pripremljeno i da danas možemo završiti, ali danas jedino što možemo je da izaberemo tri člana iz Doma naroda, a sutra da na Zajedničkom kolegijumu oba doma dogovorimo kriterije za izbor ostala tri člana.

SULEJMAN TIHIĆ:

Gospodin Rančić. Izvolite.

HAZIM RANČIĆ:

Ma, ja bih to sve prihvatio, međutim na ovaj način nećemo provesti ovaj zakon u dijelu koji propisuje kako se bira Komisija za izbor i praćenje rada Agencije. Eksplicite stoji da ovu komisiju imenuje Parlamentarna skupština BiH. To što je Predstavnički dom izabrao svoja tri člana, ništa ne znači. I ta njihova tri člana, i naša tri člana, i tri eksterna člana kao jednu komisiju treba imenovati Parlamentarna skupština, a to znači jedan dom, pa drugi dom. To što su oni izabrali svoja tri člana, ništa ne znači. Nisu ispunili svoju obavezu i nisu doprinijeli provođenju ovog zakona i formiranju ove komisije. Dakle, mi možemo isto napraviti, imenovati tri člana, ali jesmo li ispunili obavezu iz zakona? Nismo. Hoćemo li doći do ove komisije? Nećemo. Put je da napravimo Ad hok komisiju koja će sve ovo zajedno napraviti, a kad napravimo to onda ići na Parlament da Parlament imenuje. To je tako po ovom zakonu.

SULEJMAN TIHIĆ:

Da li se još neko javlja za riječ?

Vidite, mi smo predvidjeli ovo sutra na Zajedničkom kolegiju pa možda je najbolje da skinemo ovu tačku s dnevnog reda i da na Zajedničkom kolegiju dogovorimo sve ovo, ako se slažete. Ovdje u Kolegiju se slažemo.

Gospodin Branko Zrno. Izvolite.

BRANKO ZRNO:

Gospodine predsjedavajući, kolegice i kolege, svi ostali, ja sam mislio da se u trećem koraku to može riješiti. Ovaj prijedlog gospođe Majkić, meni je apsolutno događaj. Svoj posao na razini svoga doma odradio je Zastupnički dom, mi ćemo odraditi svoj posao na razini našega doma. Sutra će Zajednički kolegij utvrditi, ili na jednoj od sljedećih sjednica, listu ostala tri kandidata, i onda će se oba doma izjasniti o kompletnoj listi od devet kandidata. I nema razloga

da skidamo ovu točku dnevnog reda. Tako ćemo zadovoljiti i kriterij zakonski o kojemu govori kolega Rančić.

SULEJMAN TIHIĆ:

Dobro.

Evo, gospodine Rančić, šta Vi kažete? Uredu, je li?

HAZIM RANČIĆ

/nije uključen mikrofon/

SULEJMAN TIHIĆ:

Dobro, vidite, ostaje onda dnevni red kako je predloženo.

Prelazimo na 1. tačku dnevnog reda:

#### **Ad. 1. Odgovori na delegatska pitanja i delegatska pitanja**

SULEJMAN TIHIĆ:

Odgovore na delegatska pitanja dobili su: delegat Ivo Miro Jović, na pitanje postavljeno na 39. sjednici i na pitanje postavljeno na 40. sjednici; delegat Hazim Rančić, na pitanje postavljeno na 39. sjednici i na 42. sjednici; delegat Dušanka Majkić, na pitanje postavljeno na 40. i na 42. sjednici; delegat Drago Ljubić, na pitanje postavljeno na 42. sjednici; Sulejman Tihić, na pitanje postavljeno na 40. sjednici; Zoran Koprivica, na pitanje postavljeno na 40. sjednici; delegat Božo Ljubić, na pitanje postavljeno na 39. sjednici; delegat Slobodan Šaraba, na pitanje postavljeno na 42. sjednici.

Da li su delegati zadovoljni odgovorom, da ili ne?

Miro Jović. Izvolite.

IVO MIRO JOVIĆ:

Hvala lijepo. Pozdravljam Vas, gospodine predsjedatelju, supredsjedateljicu, uvažene kolege izaslanike i sve nazočne danas ovom našem zasjedanju.

Ja sam dobio odgovor od Središnjeg izbornog povjerenstva. Odnosilo se na kršenje Ustava u Općini Gradačac u kojem predsjedatelj Općinskog vijeća i načelnik Općine dolaze iz istog naroda. I odgovor nije došao samo od Središnjeg izbornog povjerenstva u kojem kaže da ... u svojim pravilima nemaju način izbora i postupka izbora predsjedatelja Općinskog vijeća. Međutim, ja sam to tražio i od Ustavnog suda Federacije koji se trebao očitovati na kršenje

Ustava, članka 54. Federacije BiH koji tretira tu problematiku. Ja se nadam da onaj tko je odgovoran za ovo pitanje da će i poslati odgovor.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hazim Rančić na dva pitanja, tri pitanja, četiri pitanja.

HAZIM RANČIĆ:

Na dva je pitanja, a više je odgovora, pa ću evo komentarisati. Dakle, prvo pitanje; odgovor je vezan za poduzimanje mjera i radnji i izradu strategije od strane Vijeća ministara o modalitetima, načinima razrješenja stare devizne štednje kod Ljubljanske banke, Invest banke i drugih nedomicilnih banaka, a što su bili dužni i po ovom zakonu iz 2006. godine, po presudi Ustavnog suda iz 2006. godine, i Zaključku Vijeća ministara od 24. 7. 2008. godine. Dakle, evo četvrta godina teče, Vijeće ministara ništa nije uradilo, nažalost ništa nije uradilo po ovom pitanju. Oni su se ovdje malo zabunili. Odgovor na ovo pitanje ja sam dobio na prošloj sjednici i to stoji i u ovom zapisniku, a možete vidjeti i u stenogramu gdje sam se izjasnio da nisam zadovoljan sa odgovorom i gdje sam tražio da ... (oni su mene obavijestili evo da su konačno uradili tu strategiju) da mi se dostavi ta strategija o modalitetima kako će zaštititi naše građane, a vezano za deviznu štednju kod nedomicilnih banaka i da mi uz strategiju napišu koje su mjere do sada poduzeli. I to stoji u ovom zapisniku sa prošle sjednice. Međutim, i nakon evo prošle sjednice, oni meni dostavljaju dva odgovora. Jedan utvrđen na 113. sjednici, od 21. januara 2010. godine, a jedan odgovor utvrđen na 115. sjednici, od 18. 2. 2010. godine. Vijeće ministara, resorno ministarstvo, a evo bogami i generalni tajnik – malo su se ono nešto zabunili. Ne znam kako je došlo da dva odgovora na dvije sjednice pišu. I prošli put sam ovo dobio, tako da ovaj odgovor, odnosno, ova dva odgovora koje sam danas dobio – ja sam se već izjasnio prošli put, i evo ponovo dakle potvrđujem da tražim tu strategiju kao i mjere koje su poduzeli iz te strategije.

Drugi odgovor ticao se pitanja: 'Da li će na vrijeme, prije posjete ekspertske misije Evropske komisije, biti ispunjeni svi preostali uslovi iz Mape puta za liberalizaciju viznog režima?' Pitanje sam postavio i Vijeću ministara, i SIPA-i, i Ministarstvu civilnih poslova, i Upravi za indirektno oporezivanje, Službi za strance, Ministarstvu sigurnosti i Graničnoj policiji. Ovaj odgovor je nepotpun (i Nezavisnom odboru), jer dio odgovora sam dobio od Nezavisnog odbora, od Ministarstva sigurnosti i od Granične policije.

Naime, iz analize o ispunjavanju uslova iz Mape puta vidljivo je da sve ove institucije koje sam pobrojao imaju precizno svoje zadatke koje trebaju da ispune i zato sam ja i pitanje i naslovio na njih. Odgovor su dostavili tri, Ministarstvo sigurnosti, Granična policija i Nezavisni odbor, dok SIPA, Ministarstvo civilnih poslova, Vijeće ministara, Uprava za indirektno oporezivanje i Služba za poslove sa strancima nisu dostavili svoj odgovor. Dakle, odgovor je nepotpun i ja molim da i ostale institucije dostave svoje odgovore. Moja je namjera bila da tih preostalih 20-tak dana koji su, kad sam postavljao pitanje prije dolaska ekspertske misije, da se iskoriste i da se u tom vremenu ono šta nije eventualno urađeno a šta se moglo uraditi za tih 20 dana da se uradi.

Dakle, principijelno zahtijevam da dostave odgovor, iako pretpostavljam da će ocjene ekspertskih misija vjerovatno biti prije nego što ću ja dobiti odgovor na sljedećoj sjednici našeg doma, pa u vezi s tim je i moje pitanje koje ću imati sutra na našoj plenarnoj sjednici.

Toliko, hvala lijepo.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.  
Gospođa Dušanka Majkić.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Poštovane kolege, dakle, ja sam postavila jedno pitanje i dala sam jednu inicijativu. Šta da kažem za odgovor na postavljeno pitanje: da nisam zadovoljna, ne odgovorom nego onim što je urađeno od strane Instituta za nestala lica, jer se iz ovog odgovora jasno vidi da sve što je urađeno za posljednji period na pronalaženju srpskih civila i vojnika potiče iz vremena kad je radila Kancelarija za nestala lica Republike Srpske i da Institut od nastanka, znači od 1. 1. 2008. godine, praktično nije ništa uradio na tom planu. Pa u skladu s tim, dakle nezadovoljna sam, ne onim što je odgovoreno, jer to u stvari piše, ali nezadovoljna sam onim što je urađeno do sada.

Druga stvar je vezana za inicijativu, a to je da se od strane stručne službe dostavi odgovor na pitanje: 'Koliko je ukupno neodgovorenih delegatskih pitanja od početka mandata?' Zahvaljujem stručnoj službi, ona je taj svoj posao uradila. I kao što ste vjerovatno imali priliku da vidite, otprilike je ostalo oko 40-tak neodgovorenih pitanja: Slobodan Šaraba (deset), Dušanka Majkić (osam), Ivo Miro Jović (pet), Hazim Rančić (četiri), Rudo Vidović (tri) – izvinjavam se ministru, ali postao je ministar i nisu mu odgovorili na sva pitanja – Adem Ibrahimpašić (dva), Mladen Ivanić (dva), Hilmo Neimarlija (dva), Alma Čolo (dva), Božo Rajić (jedan), Zoran Koprivica (jedan), Branko Zrno (jedan), Božo Ljubić (jedan), i Drago Ljubičić (jedan).

Ovo stanje koje vam govorim je stanje sa 19. 2. Dakle, stanje je da 40 odgovora nismo dobili sa različitim periodom, otkad datiraju što nije dobro i zaista mislim da u skladu sa ovim predlažim Domu sljedeću inicijativu, a to je da tražim da se ispred stručne službe Doma naroda pošalju urgencije institucijama koje nisu odgovorile na delegatska pitanja i tražim da se odgovor na postavljena pitanja dostavi najkasnije u roku od 15 dana. Dakle, svi ovi odgovori koji nisu poslani, sva ova pitanja koja nisu dobila odgovore da se u roku od 15 dana dostave.

Hvala.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.  
Gospodin Drago Ljubičić.

DRAGO LJUBIČIĆ:

Zahvaljujem se, gospodine predsjedavajući. Kolegice i kolege članovi Doma naroda, gospodo iz Savjeta ministara, uvaženi gosti, što se tiče odgovora koji sam ja dobio od Instituta za

nestala lica na moje postavljeno pitanje na 42. sjednici, a postavljeno je 21. januara 2010. godine, zadovoljan sam samo sa rokom u kome sam dobio odgovor na moje postavljeno pitanje. A što se tiče samog odgovora nisam zadovoljan, a daću i obrazloženje svoje zašto nisam zadovoljan.

Zadnja rečenica u ovom odgovoru, koga sam ja dobio, vrlo lijepo zvuči, neću je ja čitati; ako imate odgovor, znači pred sobom možete vidjeti. Međutim, podaci koji su vezani za ovu problematiku, a vezani su za rad Instituta i drugih institucija koje se bave ovim poslom na što je moje delegatsko pitanje postavljeno, su poprilično ovakvi kakvi jesu i neumoljivi, a oni su sljedeći. Dijelom je gospođa Dušanka prokomentarisala jer i ovo moje pitanje je, evo na jedan određen način, vezano i sa dijelom njenog pitanja pa dozvolite mi kratko.

Do 1. 1. 2008. godine do kada je postojala Kancelarija za nestala lica RS-a razriješena je sudbina 3.500 lica iz RS-a. RS još uvijek traga za 1.772 svoja građanina. U spomenkosturnicama koje se nalaze u Banja Luci, Istočnom Sarajevu, Nevesinju nalaze se 634 neidentifikovana tijela na kojima je obavljena obdukcija, sastavljena je kompletna sudsko-medicinska dokumentacija, uzeti DNK-a uzorci i skinuti profili, a sa druge strane za 1.301 porodicu iz RS-a postoje uzorci krvi koji se mogu podudarati sa 634 neidentifikovana tijela. Iz DNK-a laboratorije u Tuzli tvrde da se ni jedan od 1.301 DNK-a profila krvi ne podudara sa pronađenim ostacima. O iznesenoj tvrdnji prisutna je velika sumnja porodica koje tragaju za svojim članovima, znači poginulih ili nestalih.

Tužnu sliku o ovom pitanju takođe dopunju i sljedeći podaci. U 2008. godini identifikovano je više od 1.000 tijela Bošnjaka i 41 tijelo Srba. U 2009. godini identifikovano je više od 900 tijela Bošnjaka i oko 20 tijela Srba. Ogromna većina porodica poginulih i nestalih boraca i civila iz RS-a, kada je formiran Institut za nestala lica u BiH, očekivali su od tog Instituta i od DNK-a laboratorije iz Tuzle da će nepristrasno i jednako raditi jedan humanitarni posao za sve nestale i poginule i za njihove porodice u BiH. Nažalost, nakon svega što se događalo u Institutu za nestala lica u BiH i u samoj laboratoriji, i što se događa i danas, a ovi podaci su neumoljivi, mislim da se i u ovu ustanovu poprilično uplela politika i, biću slobodan da kažem, sa dosta jasnom pozadinom.

S te strane, ja ću svoj komentar za sve ovo završiti sa sljedećim. Zbog svega ovoga što sam rekao, a imao sam prilike da kontaktiram sa dijelom ljudi iz određenih udruženja, ocjena je u ovim udruženjima, znači kada je u pitanju Institut za nestala lica, znači kada je u pitanju rad i tužilaštva i suda, poprilično jedna sumnja u njihov jednostavno jednak, pravičan i profesionalan odnos prema ovom poslu i ja sam jedan od onih ljudi iz RS-a koji se samo pridružuje takvom njihovom razmišljanju i ovo su bili razlozi koje sam pokušao u najkraćim crtama da i obrazložim, zbog kojih nisam zadovoljan sa ovim odgovorom koga sam dobio. A neću sigurno se zadovoljiti sa ovim, ja ću se potruditi u narednom periodu da i dio ovoga, što je meni u prvom dijelu ovog odgovora i ovdje predočeno, da provjerim pa ću vjerovatno se obratiti ponovo sa drugim pitanjem.

Hvala.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.

Sada trebam ja da dam izjašnjenje.



Ja sam postavio pitanje zbog čega u rubrici *Etnička ili vjerska pripadnost* u mom Izvodu iz matične knjige rođenih nisu upisani podaci. Dobio sam odgovor da ti podaci nisu upisani kod unošenja u knjigu rođenja, odnosno u Matičnu knjigu rođenih 1951. godine. Djelimično sam zadovoljan ovim odgovorom, s tim što mi nije jasno kakva je procedura daljnje upisa ... ovih podataka u Matičnu knjigu rođenih, jer u Federaciji taj problem se rješava daleko jednostavnije. Prilikom samoga podizanja rodnog lista, mogu se odmah popuniti ti podaci koji nisu uneseni.

Pa evo, na određen način postavljam dopunsko pitanje:  
'Na koji način se mogu ovi podaci unijeti?'

Delegat Zoran Koprivica. Izvolite.

ZORAN KOPRIVICA:

Zahvaljujem, gospodine predsjedavajući. Pozdravljam prisutne delegate u Domu naroda, gospodu iz Vijeća ministara i goste, kao i predstavnike medija.

Na 40. sjednici Doma naroda, održanoj 30. decembra prošle godine, ja sam postavio pitanje Vijeću ministara koje se tiče zaduženosti BiH, odnosno zaduženosti, kako po osnovu spoljnog tako i unutrašnjeg duga, kako na nivou države tako i na nivou entiteta i Brčko Distrikta, odnosno na svim razinama vlasti. I pitanja, odnosno odgovori koji su dati u ovom materijalu djelimično su prihvatljivi, odnosno djelimično sam s njima zadovoljan, međutim ima nekih odgovora koji su nejasni i gdje izražavam svoju rezervu prema dobijenim odgovorima.

Prvo pitanje je bilo:

'Koliko trenutno iznosi spoljni dug BiH po stranim kreditima?' Dobio sam odgovor da je to iznos od 5.199.000.000.

Drugo pitanje: 'Koliko je servisirano sredstava po spoljnom dugu u 2009. godini? Dobio sam odgovor da je u 2009. godini servisirano ukupno 245.000.000 KM.

Treće pitanje se ticalo: 'Ko su najveći povjerioci BiH?' Tu su navedene od Svjetske banke, Pariškog kluba, Londonskog kluba, MMF-a itd., po iznosima.

Četvrto pitanje je bilo: 'Koliko se od tog spoljnog duga odnosi na Federaciju BiH, a koliko na RS i Distrikt Brčko?' Stanje vanjske zaduženosti, dobio sam odgovor, u BiH na dan 31.12.2009. godine po nosiocima kreditnog zaduženja je sljedeće: ukupno kreditno zaduženje BiH je 5.199.000.000, od čega na Federaciju otpada 3.353.000.000 kredita, a na RS 1.813.000.000 miliona, i posebno podaci za Distrikt Brčko i institucije koje su znatno manje.

Ovdje su ovi podaci, po mom mišljenju, kontradiktorni i mislim ... i primam ih sa rezervom, s obzirom da nisam siguran da su ovi podaci tačni.

'Koliko je ukupna zaduženost, tzv. unutrašnja zaduženost BiH, te koliko od toga se odnosi na Federaciju, a koliko na RS i Distrikt Brčko po osnovu unutrašnje zaduženosti BiH?'

Dakle, dobio sam odgovor da je unutrašnja ukupna zaduženost po unutrašnjem dugu 2.553.000.000, od čega na Federaciju otpada 1.075.000.000, a na RS 1.440.000.000.

Sljedeće pitanje je bilo: 'Da li je ukupna zaduženost, odnosno da li se taj javni dug po osnovu ukupne zaduženosti kreće u okvirima kriterija utvrđenih u Mاستrihtu do 60% ukupne zaduženosti u odnosu na bruto društveni proizvod, te da li je sadašnji javni dug BiH održiv, te kada bi njegova održivost mogla doći u pitanje?' Dobio sam odgovor da učešće ukupne javne zaduženosti BiH u bruto društvenom proizvodu je oko 32%. Takođe, odgovoreno je da cijeneći procjenu negativnog rasta bruto društvenog proizvoda za 2009. godinu od -3% i procjenu javne zaduženosti cca oko 8 milijardi KM učešće javne zaduženosti u odnosu na bruto društveni proizvod bi se kretalo oko 35%. Ovim bi učešće javne zaduženosti za 2010. godinu bilo u okvirima kriterija iz Mاستrihta krećući se u dozvoljenim do 60% ukupne zaduženosti u odnosu na bruto društveni proizvod.

I na kraju ove informacije, odnosno odgovora na ova pitanja bio je ...

'Kakva je struktura namjene inostranih kredita?' Ovdje su razdvojeni po određenim segmentima, počev od infrastrukture milijardu i 500, javne budžetske potrošnje milijardu i sto, gospodarske djelatnosti 537 miliona, što ukupno iznosi 3.160.000.000.

Dakle, djelimično sam zadovoljan ovim odgovorima s tim da izražavam rezervu po pitanju vanjske zaduženosti BiH kako je to navedeno u ovoj tabeli na dan 31. 12. 2009. godine  
Zahvaljujem.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala.  
Delegat Božo Ljubić.

BOŽO LJUBIĆ:

Dame i gospodo, predsjedavajući, kolege i kolegice, ja sam dobio djelimične odgovore, dakle, na dva pitanja. Što se tiče prvog pitanja koje se odnosilo na tretman Hrvata izbjeglica iz Bosanske posavine čije su matične knjige bile izmještene jedan period rata i poraća i vraćene, dakle u općine Derventa, Brod, Modriča, Šamac, tu su priloženi odgovori iz svake općine pojedinačno sa podacima itd. koje naravno treba vremena da provjerim i stoga se oko ovog pitanja ne bih danas očitovao, ostavio bih to za sljedeću sjednicu.

Što se tiče drugog pitanja, koje se ticalo Zakona o porezu na imovinu u RS-u, na to pitanje mi nije odgovoreno iz RS-a, odgovoreno mi je istina na jedan neizravan način iz Ministarstva za ljudska prava i izbjeglice, ali čisto podacima koliko je uloženo u prošloj godini za obnovu kuća hrvatskih prognanika, a zapravo se pitanje na to nije odnosilo. Pitanje se odnosilo na to da prema tom zakonu do ožujka mjeseca ove godine, od ožujka, trebalo bi početi plaćati porez na imovinu, a pitanje se odnosilo na to da te osobe koje ne mogu koristiti svoju imovinu zbog toga, ili su još uvijek daleko od BiH, u izbjeglištvu ili prognaništvu, bilo da je ta imovina neupotrebljiva, odnosno nije im se pomoglo da je obnove, pa je ne mogu produktivno ni koristiti. Dakle, na to pitanje nisam dobio odgovor.

Prema tome, evo, dakle na prvo pitanje ću se očitovati na sljedećoj sjednici, a na ovo drugo pitanje još uvijek tražim odgovor.

Hvala lijepa.

SULEJMAN TIHIĆ:

Dobro. I na kraju, delegat Slobodan Šaraba. Izvolite.

SLOBODAN ŠARABA:

Zahvaljujem, gospodine predsjedavajući.

Uvažene kolege, poštovani predstavnici Savjeta ministara, predstavnici sredstava informisanja, dakle, ne da sam nezadovoljan odgovorom nego sam duboko razočaran odgovorom koji sam dobio. Moje pitanje je dakle bilo jednostavno i postavio sam ga u vrijeme kada je BiH i pojedine njene dijelove pogodila velika elementarna nepogoda u obliku poplava: 'U kom iznosu Savjet ministara planira da pomogne ta područja?' I dobio sam odgovor u kome stoji da mi Savjet ministara ne može odgovoriti. Dakle, zaista sam duboko razočaran odgovorom. A pogotovo zbog činjenice da u to vrijeme pojedini članovi Savjeta ministara su bili na terenu i obećavali pomoć, pogotovo u Bileći. Dakle, zaista nemam riječi, dakle duboko sam razočaran, još jednom, zbog načina na koji su mi odgovorili samo jednom rečenicom i mislim da ovo ... što piše ovdje zaslužuje samo riječi prekora i ništa drugo. Zaista je ovo sramotno.

Hvala.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.

Ima li novih delegatskih pitanja? Evo ... Adem Ibrahimpašić.

ADEM IBRAHIMPAŠIĆ:

Zahvaljujem, predsjedavajući.

BiH je mala zemlja i malo tržište, sa ukupno negdje oko 51 hiljadu kvadratnih kilometara ili oko 3,8 miliona stanovnika. Kao takva nije u mogućnosti voditi ekonomiju količina, tj. velikih serija, već ekonomiju kvaliteta, tj. malih serija, koristeći pri tom sve svoje ... prednosti. Isto tako, nije ni pretjerano likvidna, pa je i to prisiljava na male proizvodne serije. Kao takva BiH je usmjerena na proizvodnju za izvoz. A da bi izvozili mora ino tržište prihvatiti robe iz BiH. Da bi ino tržište prihvatilo robe iz BiH, treba ih prethodno upoznati. Zato me čudi da BiH i ono malo sredstava što izdvaja kroz budžet za ino prezentacije svojih roba već ih većim dijelom potroši u BiH. Dakle, ispada da mi nagonimo vodu na mlin uvoznika.

Zato pitam Ministarstvo vanjske trgovine i ekonomskih odnosa:

'Zašto se sredstva namijenjena sajamskim priredbama troše za finansiranje domaćih sajamskih priredbi i zašto nema plana ino nastupa bh. gospodarstva? Pa zar nam nisu bitna sredstva npr. Rusije, Ukrajine, pa i dijela CEFTA-e i dijela EU?'

Bilo bi veoma uputno da entitatske komore i Vanjskotrgovinska komora BiH, odnosno, zajedno sa Ministarstvom vanjske trgovine i ekonomskih odnosa naprave plan nastupa bh. gospodarstva u inozemstvu i realiziraju ga, a sve naravno u cilju pospješnja izvoza.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.  
Gospodin Hilmo Neimarlija.

HILMO NEIMARLIJA:

Gospodine predsjedavajući, kolege delegati, gosti iz Vijeća ministara, iz drugih institucija, iz medija, ja imam dva pitanja koja se tiču ekološke politike i jedno koje se odnosi na humanitarnu politiku u radu i na poštivanje, naravno, zakonskih odredbi u ovim područjima i namijenjena su ministarstvima u Vladi Federacije BiH. Uključivanje BiH u EU pretpostavlja primjenu evropskih ekoloških zakona i standarda. Nažalost, poznato je da je BiH na posljednjem mjestu u regiji u zaštiti okoline i upravljanju otpadom. Također je poznato da je „Prevent“ u Visokom od svog osnivanja najagresivniji, najmanje kontrolirani proizvođač organskog otpada i zagađenja zraka u našoj zemlji. Usprkos javno iskazanim zahtjevima institucija i pojedinaca, koji su utemeljeni u pravu na pristup informacijama o životnoj sredini koje je zajamčeno međunarodnim konvencijama, iz Vlade Federacije BiH nije javnosti nikada pružena oficijelna informacija o dodjeli okolišne i vodoprivrede dozvole za rad „Preventa“, niti oficijelna informacija o zakonskoj proceduri i garancijama na osnovu kojih su te dozvole dodijeljene. Na isti način su tražene, i izostale su, zvanične vladine informacije o tome koliko se stvarno poštuju zakonske norme u procesima proizvodnje i upravljanja otpadom u „Preventu“ i koje konkretne nepravilnosti u radu „Preventa“ su utvrdili i sankcionirali inspektori Federalne uprave za inspeksijske poslove.

Od Ministarstva okoliša i turizma i Ministarstva poljoprivrede, šumarstva i vodoprivrede u Vladi Federacije BiH, tražim odgovore na sljedeća pitanja:

1. Raspolaze li „Prevent“ u Visokom potrebnim dozvolama za rad i ako raspolaze jesu li te dozvole dodijeljene u zakonskoj proceduri i sa neophodnim garancijama poštivanja zakona u njihovom korištenju?

2. Poštuju li se zakonske norme u procesima proizvodnje i upravljanja otpadom u „Preventu“ i ako se poštuju koje su nepravilnosti u radu „Preventa“ do sada ustanovili i kako su ih sankcionirali inspektori Federalne uprave za inspeksijske poslove?

3. 30. novembra prošle godine 28 radnika tvornice „Prevent“ u Visokom zatražilo je liječničku pomoć u Domu zdravlja u Visokom. Po medijskim predstavljajima ovaj nezapamćeni slučaj kolektivne oboljelosti traume ili neuroze bio je posljedica teških uvjeta za rad i iscrpljujućeg prekovremenog rada.

Šta je Ministarstvo rada i socijalne politike Federacije BiH poduzelo na rasvjetljavanju ovog slučaja i otklanjanju uzroka za moguće nove ovakve i slične kolektivne nevolje radnika?

Pitanje upućujem Ministarstvu rada i socijalne politike u Vladi Federacije BiH.  
Hvala.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala.  
Delegat Ivo Miro Jović.

IVO MIRO JOVIĆ:

Hvala lijepa.  
Evo, prošlo je pet-šest godina kako smo usvojili zakone o Javnom RTV sustavu i servisu. Moram reći na moju nesreću se to desilo, jer sam bio energično protiv takvog zakona. I evo, kako je prošlo pet-šest godina, imam postaviti pitanje prema Ministarstvu za promet i komunikacije BiH, RTVBiH i Regulatornoj agenciji.

Moje pitanje se odnosi:  
'Čije je vlasništvo Radio 202? Po kom on zakonu radi? Tko je odobrio frekvencije za rad ovog radija, kada, koliko ima djelatnika na ovom radiju, tko financira i sa koliko sredstava?'

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala.  
Zoran Koprivica.

ZORAN KOPRIVICA:

Zahvaljujem, gospodine predsjedavajući.

Ja imam pitanje za Vijeće ministara:  
'Evidentno je da su Banja Luka, Mostar, Tuzla, Bihać, Doboj, Bijeljina, Trebinje, Prijedor, Široki Brijeg, Zenica, Brčko, kao veći politički i privredni centri u BiH, značajno zapostavljeni kada je riječ o raspoređivanju sjedišta državnih institucija u BiH. O ustavnom principu ravnopravnosti entiteta, kada je riječ o ovim pitanjima, jasno je da se ne može ni govoriti. To jasno upućuje na sliku o BiH kao potpuno centralizovanoj zemlji, jer je sjedište preko 90% njenih institucija upravo u Sarajevu. Stoga tražim da Vijeće ministara sačini i u poslovničkom roku dostavi Parlamentarnoj skupštini BiH pregled svih formiranih državnih institucija BiH sa naznačenim sjedištem istih i njihovim eventualnim organizacionim dijelovima u drugim mjestima, te broju zaposlenih u njima.'

Obrazloženje:

Na dan 30. 6. 2009. godine u formiranim državnim institucijama na nivou BiH bilo je ukupno zaposleno 21 320 radnika. Radi se o Parlamentarnoj skupštini, Predsjedništvu, devet državnih ministarstava, Visokom sudskom i tužilačkom vijeću, Ustavnom sudu BiH, Sudu BiH, Tužilaštvu BiH, Pravobranilaštvu BiH, Instituciji ombudsmena, direktijama, upravama, uredima, sekretarijatima, vijećima, komisijama, Graničnoj policiji, centrima, službama, institutima, arhivu, Obavještajno-bezbjednosnoj agenciji, fondovima, odborima i drugim agencijama. U preko 90% slučajeva sjedište ovih

institucija je locirano u Sarajevu, te se stiče sasvim jasna slika i predstava kako se u tom smislu poštuju odredbe Ustava BiH, u ravnopravnosti njenih konstitutivnih naroda, entiteta, odnosno politike ravnomyernog raspoređivanja tih institucija na cijeloj teritoriji BiH.

Zahvaljujem.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.  
Gospođa Dušanka Majkić.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Poštovani predsjedavajući, poštovane kolegice i kolege, moje pitaje je upućeno visokom predstavniku Valentinu Incku, i to prvi dio pitanja je vezan za ustavne odredbe, a to je:

'Šta namjerava uraditi visoki predstavnik da bi se ispravilo višegodišnje kršenje Ustava Federacije BiH u pogledu etničke raspodjele šest ključnih pozicija na federalnom nivou, od kojih dvije moraju pripadati predstavnicima srpskog naroda?'

Dakle, u kontekstu toga: 'Da li visoki predstavnik ima namjeru preduzeti bilo kakve sankcije prema odgovornim u Federaciji BiH, zbog višegodišnjeg kršenja Ustava?'

I treće pitanje je vezano za urgenciju, praktično, na odgovore na pitanja koje sam postavila na 31. sjednici Doma naroda od 18. 6. i 35. sjednici od 15. 9. a ta pitanja su:

'Kada će Kancelarija OHR-a početi sa plaćanjem poreza na plate i doprinose za svoje zaposlene u punom iznosu i time prestati sa klasičnom utajom poreza i doprinosa na plate u RS-u i Federaciji BiH?'

I sa 35. sjednice:

'Zašto do danas niste zatražili krivičnu istragu protiv Radislava Jovičića i zašto dokazi protiv njega nisu prosljeđeni direktoru SIPA-e, Savjetu ministara i Tužilaštvu BiH?'

U obrazloženju želim da kažem da je vezano za ova dva prva pitanja da je visoki predstavnik Velentin Incko krajem prošle godine zatražio od predsjedavajućeg Predstavničkog doma Parlamenta Federacije da podnese ostavku, kako Bošnjaci ne bi imali kadrove na tri pozicije, s obzirom da Ustav propisuje da može imati predstavnike najviše na dvije pozicije. Etnički raspored šest ključnih pozicija navedenih u Ustavu Federacije je i dalje narušen i pored zahtjeva visokog predstavnika da se ovo višegodišnje kršenje Ustava prekine. Očito je da Bošnjaci nemaju namjeru izvršiti i ispraviti ovaj debalans i prepustiti jedno od mjesta predstavnicima srpskog naroda.

A ovo drugo, ovo posljednje pitanje, s obzirom da visoki predstavnik izgleda nema poštovanja za Parlamentarnu skupštinu, kao najviši zakonodavni organ, ja ga još jednom molim da ipak odgovori na ona dva pitanja sa dvije sjednice na koja nije dostavio odgovor.

Hvala.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.  
Delegat Sloboda Šaraba. Izvolite.

SLOBODAN ŠARABA:

Zahvaljujem, gospodine predsjedavajući.

Dakle, na početku želim da podržim inicijativu, koju je pokrenula gospođa Majkić, da Savjet ministara na sva ona delegatska pitanja na koja nije do sada odgovorio odgovori u narednom periodu i da na taj način ispoštuje odredbe našeg poslovnika u kojem u članu 146. stoji da je Savjet ministara dužan i obavezan da odgovori na delegatska pitanja u roku ne dužem od 30 dana. Iznosim to pogotovo iz razloga što imam veliki broj delegatskih pitanja na koja nisam dobio odgovor i zaista ne razumijem i ne shvatam zašto na pojedina od tih pitanja nisam dobio odgovor, kao što je pitanje o pružanju usluga operativnog obezbjeđenja, dakle pitanje na koje Savjet ministara, odnosno direktor SIPA-e može da odgovori u roku od 10 minuta, naravno, ukoliko on to želi.

Moje delegatsko pitanje koje ću postaviti danas proizilazi iz jednog od rijetkih odgovora koje sam dobio u prethodnom periodu. Naime, postavio sam jedno značajno pitanje za Hercegovinu, a to je:

'Zašto i koji su razlozi zašto BiH ne može da dobije dozvolu za izvoz meda u zemlje EU' i u odgovoru stoji 'zbog neopremljenosti naših laboratorija'.

Dakle, pitanje koje sada postavljam Savjetu ministara je:

'Kada će Savjet ministara izvršiti hitno opremanje laboratorija u BiH i obuku neophodnih kadrova i na taj način omogućiti proizvođačima BiH da mogu da izvoze med u zemlje EU?'

Zahvaljujem.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.  
Gospođa Alma Čolo.

ALMA ČOLO:

Hvala, predsjedavajući.

Ja imam jedno pitanje Ministarstvu pravde i Visokom sudskom i tužilačkom vijeću. Ne znam na koji način, da li će Ministarstvo pravde putem Visokog sudskog i tužilačkog vijeća pribaviti podatke, ali pitanje glasi ovako:

'Poštojući nezavisnost pravosuđa BiH, a u skladu sa članom 6. Evropske konvencije o ljudskim pravima i temeljnim slobodama postavljam pitanje: *koliko u prosjeku traju parnični postupci pred sudovima u BiH, a posebno koliko u prosjeku traju drugostepeni parnični postupci, znači postupci po žalbi pred kantonalnim sudovima u Federaciji i pred okružnim sudovima u RS-u?*

Obrazloženje:

BiH je kao članica Vijeća Evrope dužna da primjenjuje Evropsku konvenciju o ljudskim pravima i ona je sastavni dio Ustava BiH i nadređena je našim domaćim propisima i Ustavu BiH. U članu 6.

Evropske konvencije je propisano pravo na pravičan postupak, koje u sebi uključuje i pravo na suđenje u razumnom roku. Imajući u vidu činjenicu da građani BiH imaju pravo na rješavanje svog slučaja u razumnom roku i da ima određenih pritužbi na rad pravosuđa, pogotovo u parničnim postupcima po žalbi u drugostepenom postupku, znači pred sudovima u Federaciji i u RS-u, a da je prema praksi Evropskog suda za ljudska prava najviše apelacija pred ovim sudom zbog povrede člana 6. Evropske konvencije koje se odnosi na suđenje u razumnom roku, ja sam zainteresirana za poštivanje ovog prava građana BiH od strane redovnih sudova u BiH, i zbog toga postavljam ovo pitanje.'

Hvala.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.

Da li još ko ima delegatskih pitanja?

Ako nema, možemo samo usvojiti još jedan zaključak koji je gospođa Majkić predložila a i drugi su delegati podržali, a to je da se preko stručnih službi još jedanput zatraži odgovor na ona pitanja na koja nismo do sada dobili i da nam se daju razlozi zbog čega to nije urađeno, odnosno ko je zbog toga odgovoran. Možemo li usvojiti jedan takav zaključak?

Ko je „za“?

Ima li ko „protiv“?

„Suzdržan“? Nema.

Konstatujem da smo jednoglasno usvojili ovaj zaključak.

Prelazimo na sljedeću tačku dnevnog reda, to je:

## **Ad. 2. Usvajanje Zapisnika 42. sjednice Doma naroda**

SULEJMAN TIHIĆ:

Da li se ko javlja za riječ?

Ako se ne javlja, glasamo o Zapisniku 42. sjednice.

Ko je „za“?

Ima li ko „protiv“?

„Suzdržan“? Nema.

Konstatujem da smo jednoglasno usvojili Zapisnik 42. sjednice.

Prelazimo na 3. tačku dnevnog reda:

## **Ad. 3. Prijedlog zakona o duhanu Bosne i Hercegovine (drugo čitanje) – predlaže: Vijeće ministara BiH**



SULEJMAN TIHIĆ:

Ovo je drugo čitanje. U drugom čitanju vodi se rasprava o amandmanima i glasa se o Prijedlogu zakona. Dobili ste Izvještaj Komisije za vanjsku i trgovinsku politiku, carine, saobraćaj i komunikacije. Komisija je prihvatila Prijedlog zakona sa pet amandmana. Predstavnički dom je usvojio ovaj zakon sa šest amandmana. Tri amandmana obnovio je delegat Slobodan Šaraba.

Dajem riječ predsjedavajućoj Komisije Almi Čolo.

ALMA ČOLO:

Hvala, predsjedavajući.

Komisija je odgodila izjašnjavanje o ovom zakonu u drugom čitanju na sjednici koja je prethodila ovoj, kada smo usvojili ovaj zakon sa pet amandmana, zbog toga što je delegacija, evo ja samo podsjećam, delegacija EU u BiH dostavila dopis da je ovaj zakon diskriminatorški u odnosu na strane uvoznike duhana u BiH, pogotovo ona dva člana 32. i 35. koja su mijenjana amandmanski u Predstavničkom domu. I tada je Kolegij zatražio da se o tome izjasni Direkcija za evropske integracije, kao odgovorna institucija, koja treba da da svoj stav da li je zakon usklađen sa komunitarnim pravom i Vijeće ministara, da li su stvarno ova dva člana diskriminatorška u odnosu, kako su rekli u delegaciji EU, u odnosu na Privremeni sporazum, CEFTA sporazum i u odnosu na obaveze BiH u procesu pristupanja Svjetskoj trgovinskoj organizaciji.

Na ovoj posljednjoj sjednici Komisije, mi smo znači imali dopis Direkcije za evropske integracije koja je rekla da ne postoji opravdana bojazan da je zakon diskriminatorški po strane uvoznike duhana, jer se Zakonom o akcizama eventualna diskriminacija može otkloniti i Zakon o akcizama je u obavezi da bude usklađen sa komunitarnim pravom, pravom znači EU, tako da te bojazni nema od diskriminacije. Na sjednici Komisije su bili i predstavnici delegacije EU, ja sam njima dala riječ i tražila sam ukoliko imaju primjedbi na taj stav Direkcije; oni nisu imali primjedbi na taj stav Direkcije. Ministarstvo za vanjsku i trgovinsku politiku je također istog mišljenja da nema diskriminacije u odnosu na strane uvoznike duhanskih prerađevina u BiH. Ovaj zakon je veoma bitan za BiH jer će on poboljšati konkurentnost naših proizvođača duhana.

I, ja ću samo obrazložiti zašto nismo usvojili jedan amandman koji je usvojen u Predstavničkom domu. Znači, ovih pet amandmana su istovjetni sa amandmanima u Predstavničkom domu. Nismo usvojili Amandman II. koji je usvojen u Predstavničkom domu a odnosi se na član 32. ovog zakona u kojem je data kategorizacija cigareta. Tamo je procent od najmanje 50% domaćeg duhana da bude u sastavu određenih kategorija cigareta u Predstavničkom domu promijenjen na procent 60%. Ministarstvo vanjske trgovine je u svom dopisu reklo da bi bilo dobro da razmislimo o tom amandmanu jer bi možda sa tim odnosom 60% doveli u diskriminirajući položaj strane proizvođače duhana i mi nismo podržali taj amandman, uvažavajući stav resornog ministarstva.

Kada su u pitanju amandmani koje je podnio gospodin Šaraba, znači pored ovih šest amandmana koji su bili u proceduri u Predstavničkom domu, ova tri amandmana je također Komisija razmatrala. Ministarstvo za vanjsku trgovinu i ekonomske odnose je dalo detaljno

obrazloženje zašto ne prihvata te amandmane i to obrazloženje je usvojeno na Vijeću ministara na 111. sjednici, koja je održana 13. 1. Mi smo imali u vidu to mišljenje Vijeća ministara, tako da Komisija nije podržala ova tri amandmana koja je gospodin Šaraba ponovo danas uložio i o kojima ćemo se morati izjašnjavati na današnjoj sjednici ponovo.

Hvala.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.

Prije nego što otvorim raspravu, riječ dajem delegatu Slobodanu Šarabi. Izvolite.

SLOBODAN ŠARABA:

Zahvaljujem, gospodine predsjedavajući.

Dakle, moje obrazloženje biće kratko. Ovi amandmani koje sam ja ponovio na današnjoj sjednici Doma su amandmani koji su došli sa terena, dakle od ljudi iz jedne lokalne zajednice, iz jedne sredine kojima je proizvodnja duvana osnovna djelatnost, iz opštine Ljubinje, od proizvođača duvana koji tvrde i koji su uvjereni da ukoliko bi se usvojili ovi amandmani znatno bi unaprijedili proizvodnju duvana u toj sredini, dakle i u svim ostalim sredinama. E, to je njihovo mišljenje i to je njihov stav. I ove amandmani su oni napravili. I ja zato insistiram na njima i smatram da ukoliko ljudi koji dolaze sa terena tvrde nešto, onda duboko sam uvjeren da je to dobro. Naravno, Savjet ministara ima svoj stav, ali ovo je stav ljudi koji se bave proizvodnjom, dakle na terenu.

Zahvaljujem.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.

Otvaram raspravu. Ko se javlja za riječ? Gospođa Dušanka Majkić. Izvolite.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Dakle, mislim da smo kao rijetko kada pokazali razumijevanje za ono što je međunarodna zajednica rekla, a dakle rekli smo da ovim zakonom kršimo CEFTA-u, kršimo Sporazum o stabilizaciji, ugrožavamo naš put prema WTO-u, i Komisija je zaista napravila jedan otklon, ili trenutak zastala da bi se uvjerila u sve ovo što su predstavnici Evropske komisije tvrdili. Dakle, u međuvremenu, kad smo mi o tome raspravljali, amandmani na Predstavničkom domu su već bili usvojeni, i to je ustvari izazvalo lavinu nezadovoljstva od strane Evropske komisije. Ali onda sam pogledala na šta se to ustvari Evropska komisija buni. Kaže ... da su ove odredbe naknadno uvedene u zakon, da su one diskriminatorne, i da se to ne vidi odmah iz zakona ali da bi to se moglo dogoditi kroz podzakonski akt ili dopunu Zakona o akcizama. Dakle, nema diskriminacije ali bi se mogla dogoditi. To je prva stvar koja zaista je neprimjerena.

Drugo je, Evropska komisija smatra da se treba usprotiviti da se uvodi kontrola kvaliteta za uvozne cigarete. Zamislite, to je zaista, svako onaj koji bi se usprotivio da se u ovoj zemlji koja praktično ne brine, i znamo koliko nam nedostaje kontrolnih mehanizama, da i taj dio zanemarimo i da dozvolimo da na tržište BiH može da uvozi ko šta hoće. Dakle, i to je zaista

nešto što ne mogu da vjerujem da je takav zahtjev mogao doći od Evropske komisije. Posebno što vidimo što naši susjedi godinama izmišljaju različite mehanizme da bi zaštitili ovu duvansku industriju, da bi ostvarili velike prihode u budžet i zato niko ih ne optužuje da krše različite međunarodne sporazume koje su potpisali. Samo BiH, zemlja koja tek pokušava da se sredi i uredi, ona ne može uvesti te mehanizme i te standarde. Dakle, pravo koje svi drugi imaju, oduzeto je BiH.

Ja smatram da ovo što je gospodin Šaraba ponudio kao amandmane ponovo da možda bi se o tome moglo govoriti ali o tome treba obezbijediti stavove nadležnih entietskih ministarstava, jer ovde kaže da uvodi se premija. Premiju obezbjeđuju nadležna ministarstva. Imamo li stav o tome šta kažu nadležna ministarstva o tome? Ja vjerujem da je ljudima kojima je proizvodnja duvana jedina oblast kojom se oni bave, jedina produkcija koju oni rade, da je njima to neophodno, ali moramo vidjeti kakav je stav vlada o tome. Dakle, ništa ne sprečava gospodina Šarabu da ove amandmane ... kao izmjenu ovog zakona podnese, ukoliko imamo mogućnost da ova sredstva obezbijedimo.

Dakle, ja sam za to da amandmane koje je Komisija usvojila, dakle i tu smo napravili ustupak, kako je rekla koleginica Čolo, umjesto 60%, 50% domaćeg, taj jedini koji je mogao baš djelovati diskriminatorski, znači umjesto 60% domaćeg duvana evo 50%, dakle mi ćemo morati imati komisiju za usaglašavanje jer je Predstavnički dom usvojio 60%, i da sve dalje priče na tu temu završimo i da BiH počne da razmišlja o sebi na način kako to rade i ostale zemlje.

Hvala.

SULEJMAN TIHIĆ:

Gospodin Adem Ibrahimpašić.

ADEM IBRAHIMPAŠIĆ:

Zahvaljujem, predsjedavajući.

Ja moram ovo da kažem da znamo o čemu se radi. Dakle, neki činovnik, ne nekakva EU kako mi kažemo, napiše jedno pismo Komisiji i zaustavi proces usvajanja ovoga zakona. Iz kojih razloga? Poslije doga Direkcija, je li, kaže da je to sve ok. Dakle, toliko su ti lobiji snažni, naročito lobiji na cigaretama, da evo upetljavaju se direktno u bilo koji proces promjene nečega što nama skida glavu već jedno 15 godina. Te formulacije koje mi usvajamo sada u ovom zakonu postoje u srbijanskom i hrvatskom zakonodavstvu, eto od prije, ja mislim, 14 godina, da ne pretjeram. Te su formulacije omogućile onda da se zakoni o akcizama u tim zemljama prilagode tome, pa one zemlje koje, je li, ne koriste u proizvodnji svojih cigareta 50% domaćeg duhana imaju pet puta veću akcizu na hrvatskom tržištu ili srbijanskom tržištu od cigareta koje se tamo proizvode, tako da je disproporcija, dakle minus u razmjeni, u trgovini cigareta samo sa dvije države, dakle sa Srbijom i sa Hrvatskom, negdje 119 miliona u prošloj godini na štetu BiH, naravno. I sad, kad se naš zakonodavac nakon toliko vremena sjeti pa pokušava tu stvar prilagoditi pravoj situaciji, ne napada se niko u Hrvatskoj, ne napada se niko u Srbiji, koji imaju iste takve formulacije i još gore imaju u zakonima o akcizama, različite akcize, ne naređuje se njima da skinu to, nego se evo pokušava nas ovdje prisiliti a i mi smo, ne znam ni ja na šta ličimo, pa na svaki dopis nekog činovnika reagiramo tako, hajde, šta će oni reći. Ja ovo govorim radi toga da ubuduće ne treba podlijegati ovakvim pritiscima kakve prave ti pojedini ljudi.

Što se tiče ovog člana, ne znam, 32., 33., dakle u sve i jednom zakonu u Hrvatskoj, koji se tiče kontrole roba pri uvozu robe bilo čije u Hrvatsku, stoji: kad se uzme uzorak za analizu kvaliteta te robe, onda se roba ne smije cariniti; pazite, ne smije se cariniti dok se ta analiza ne napravi. To znači da naši kamioni čekaju po 20, 23-24 dana u carinskom skladištu, pa je roba onda džaba, plati ovo, plati ono. U našem sve i jednom zakonu, nije to slučajno, stoji da se roba ne smije pustiti u promet prije analize. Dakle, roba se ocarini i roba ode. I naravno, ode odmah na tezgu, nigdje se ne zapinje. I sad se pokušava, mi pokušavamo, ovo je zakonodavac dobro uradio, amandmanom je to urađeno, ako se ne varam, da kaže da je ... prije carinjenje; ne smiješ cariniti robu dok se uzorak i da bude isto kao kod njih, pa ćete vidjeti onda kako ta stvar izgleda i čiji će onda biti deficit u pitanju. I to naravno ... nekom lobiju smeta koji s parama radi kako radi i onda na nas vrši pritisak neko. Mi tom pritisku i takvim pritiscima ne smijemo nasjedati. Jednostavno, ne smijemo.

Ovo 50% smo mi insistirali, nismo puno. Dakle, u njihovim zakonima, u hrvatskom i srbijanskom stoji 50% domaćeg duhana, pa neka stoji i u našem, da ne bi bilo što je u vas 60% i drži ne daj. Zato smo mi taj amandman i odbili.

I, gospodine Šaraba, ja jesam uvijek za ovo, za svakog proizvođača, ali kada bi svaki proizvođač sebi obezbijedio ovakav tretman u bilo kojem zakonu, kada ga mi pravimo, onda ova država bi pala kao što sada pada Federacija zbog toga što je neko veoma neodgovoran obećao i ozakonio nekakvo davanje koje ne može da plati. Sve se ovo može uraditi i mimo obaveza zakonskih. Dakle, može se uraditi onda kada para ima i o tome bi trebala voditi računa vlast, svaka vlast. Ako mi to metnemo u zakon, izazvat ćemo eskalaciju. I ja, dakle i ja bih kao proizvođač htio da se moja roba, je li, da imam premiju i zdravo đaci. I zbog toga ja neću glasati za ovaj tvoj amandman, premda mislim da svaka vlast treba da vodi o tome računa i kad god može, u poljoprivredi naročito, pomogne proizvođaču ... da ne bude u minusu, eto samo tako da kažem.

Hvala.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.

Ako se niko ne javlja za riječ ... Drago Ljubičić. Izvolite.

DRAGO LJUBIČIĆ:

Zahvaljujem se, gospodine predsjedavajući.

Vrlo kratko. Ako želimo govoriti o suštini ovog zakona i dalje što je mnogo bitnije o potrebi ovog zakona za BiH, sigurno bi se ponavljao, znači u velikom dijelu sa prethodnim govornicima. Prema tome, ja sam se javio samo kratko da kažem da ovaj zakon treba podržati jer je potreban BiH, uz puno uvažavanje i onih intervencija koje su bile; ali evo, od prethodnih govornika smo čuli dovoljno obrazloženja da ovakav zakon treba podržati.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.

Ako se više niko ne javlja za riječ, onda izjasnit ćemo se o amandmanu delegata Slobodana Šarabe. To su dva amandmana, je li tako? Tri amandmana, dobro.

Glasamo o Amandmanu I.

Ko je „za“?

\_\_\_\_\_ (?)  
/nije uključen mikrofon/

SULEJMAN TIHIĆ:

Izjasnit ćemo se o amandmanima delegata Slobodana Šarabe.

Glasamo o Amandmanu I.

Ko je „za“? Jedan je „za“.

Ko je „protiv“?

„Suzdržan“?

Amandman nije prošao.

Glasamo o Amandmanu II.

Ko je „za“?

„Protiv“?

„Suzdržan“?

Ni Amandman II. nije prošao.

Glasamo o Amandmanu III.

Ko je „za“?

„Protiv“?

„Suzdržan“?

Ni Amandman III. nije prošao.

Glasamo o Prijedlogu zakona.

Ko je „za“?

Ima li ko „protiv“? Nema.

„Suzdržan“?

Uz jedan glas „suzdržan“, konstatujem da je Zakon o duhanu BiH usvojen.

Budući da je ovaj zakon usvojen u različitom tekstu u odnosu na Predstavnički dom, moramo formirati Komisiju za usaglašavanje teksta Zakona. Ima li prijedloga za članove ove komisije?

Klub Srba, ko je?

DUŠANKA MAJKIĆ:

Šaraba.

SULEJMAN TIHIĆ:

Gospodin Slobodan Šaraba.  
Hrvata?

BRANKO ZRNO  
/nije uključen mikrofon/

SULEJMAN TIHIĆ:  
Ko?

BRANKO ZRNO  
/nije uključen mikrofon/

SULEJMAN TIHIĆ:

Božo Ljubić.  
Bošnjaci?

HAZIM RANČIĆ:  
Gospodin Ibrahimpašić.

SULEJMAN TIHIĆ:

Gospodin Ibrahimpašić.  
Možemo li usvojiti prijedlog ovih članova komisije?  
Ko je „za“?  
Ima li neko „protiv“?  
„Suzdržan“? Nema.  
Konstatujem da smo jednoglasno izabrali članove Zajedničke komisije za usaglašavanje teksta Zakona iz Doma naroda.

Prelazimo na 4. tačku dnevnog reda:

**Ad. 4. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o carinskoj tarifi Bosne i Hercegovine (drugo čitanje) – predlagač: Vijeće ministara BiH**

SULEJMAN TIHIĆ:

Ovo je drugo čitanje, rasprava se vodi o amandmanima i glasa o Prijedlogu zakona. Dobili ste Izvještaj Komisije za vanjsku i trgovinsku politiku, carine, saobraćaj i komunikacije. Komisija je prihvatila Prijedlog zakona s jednim amandmanom. Predstavnički dom je usvojio također ovaj zakon sa jednim amandmanom. Nove amandmane podnio je delegat Božo Ljubić, dva amandmana.

Dajem riječ predsjedavajućoj Komisije Almi Čolo. Izvolite, Alma.

ALMA ČOLO:

Hvala.

Kao što ste rekli, Komisija je usvojila ovaj zakon sa ovim jednim amandmanom koji je identičan amandmanu koji je usvojen u Predstavničkom domu. Ko je jučer čitao novine, bio je jedan obiman članak o tome šta ovaj zakon znači za BiH. Ustvari, ovaj zakon povećava konkurentnost bh. privrede jer se s njime snižavaju carinske stope za uvoz repromaterijala i usklađuju sa kombinovanom nomenklaturom carinskih stopa EU. Jeste da ovaj zakon dolazi malo sa zakašnjenjem za naše proizvođače koji uvoze repromaterijal iz zemalja EU, ali će sigurno omogućiti mnogo bh. privredi, jer su snižene stope koje su iznosile čak 15-10% na stope koje su usklađene sa stopama EU koje iznose 2-3% i 5%, posebno za određene tekstilne proizvode, obuću, željezo, čelik, aluminijske proizvode.

Međutim, ja bih samo željela da se osvrnem na ove amandmane koje je podnio gospodin Božo Ljubić. On je ove amandmane podnio na Komisiji. Mi nismo mogli prihvatiti zbog poslovnčkih odredbi na Komisiji, jer su se amandmani mogli ulagati 48 sati prije sjednice Komisije. I mi smo se složili na Komisiji da on može predložiti ove amandmane Domu. Naravno, treba imati u vidu član 112. Poslovnika Doma naroda koji kaže da Kolegij, ukoliko poslanik podnese nove amandmane, Kolegij Doma odlučuje o tome da li će ove amandmane Dom razmatrati i, naravno, ukoliko su ispunjeni određeni uvjeti koje Poslovnik propisuje u članu 112., znači da se odnose na nove aspekte, koje Komisija nije mogla imati u vidu, ili da se radi o nekim novim prijedlozima ili, evo da ne parafraziram tačno član, evo sekretar Doma je tu, pa ja ostavljam Kolegiju Doma da odluči izjašnjavanje u pogledu prihvatanja ovih amandmana.

Hvala.

SULEJMAN TIHIĆ:

Gospođa Majkić. Izvolite.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Pa, htjela bih samo da komentarišem, evo gotovo da je kolegica Čolo rekla najvažniji dio. Dakle, gospodin Ljubić nije dugo u Domu naroda i on vjerovatno ima problema sa Poslovnikom, ali ja mu zamjeram što je napisao tu da je propustio učiniti na vrijeme. Nemojte to napisati bar tako javno, tako da Kolegijum, i kad bi htio da Vam učini uslugu, kako će učiniti, kad ste priznali grijeh da ste zaboravili to da uradite na vrijeme? Dakle, molim Vas, nemojte zaista da nas dovodite u neprijatnu situaciju, jer u članu 112. eksplicitno stoji: 'U istom roku ovlašteni predlagači amandmana iz člana 103. (1) ovog poslovnika mogu da predlažu amandmane u pisanoj formi koje žele ponovo da brane'. Ponovo! Vi nemate ponovo, Vi imate prvi put.

Dakle, ja Vas molim, da ne bismo otvarali mogućnost da svi zaboravimo pa onda tražimo da se to radi na Domu, ja Vas molim da odustanete, zaista, da ne bismo morali da glasamo o Vašim amandmanima koji nemaju šansu da prođu, zato što su zakasnili.

Hvala.

SULEJMAN TIHIĆ:

Dobro. Evo, očito nema suglasnosti u Kolegiju da se ovi amandmani raspravljaju; a evo, normalno, dajem riječ gospodinu Boži Ljubiću, koji se javio.

Otvaram raspravu i dajem riječ gospodinu Boži Ljubiću.

BOŽO LJUBIĆ:

Gledajte, nije ovde osnovni problem da li sam ja propustio, dakle na vrijeme, problem je sada zašto je neko drugi propustio da se nađe nešto što se trebalo naći u ovom zakonu na vrijeme. Prema tome, to je suština, a mi možemo sada igrati se poslovnčkim odredbama. Naravno, nisam ekspert za Poslovnik, niti se trudim biti, ali ću nastojati poštovati koliko god budem znao i mogao, ali vi ste tu iskusniji u poslovnčima da me poučite. Tako da ja sam o ovome diskutirao u prvom čitanju ovog zakona. Prema tome, nadležne institucije su takođe mogle reagirati na vrijeme i to pretočiti u amandman. Dakle, nisam to čak ja morao sam ni činiti. Dakle, ja sam ukazao suštinu. Prema tome, za mene je suštinski problem zašto je propušteno da se to nađe, jedan prijedlog Aluminiija ... i zato bih ja volio da čujem očitovanje od Vijeća ministara. Možda amandmani uopće se ne bi mogli naći ali ja insistiram da čujem zašto se nisu našli i da li bi bilo opravdano da se nađu. To je suština, a ne hoćemo li mi; vi možete prakticirati silu ovdje koliko hoćete i teror ruku, ali je meni osnovno pitanje da li ove tarife se trebaju naći u ovom zakonu i da li će proizvođač biti zbog toga oštećen u odnosu na druge. To je suština. ... Ako je nama cilj poduprijeti proizvođače, ako postoji poslovnička, da tako kažem, mogućnost, onda bi stav ovoga parlamenta bio za osudu ako je ne bih iskoristio, bez obzira jesam li ja propustio, nisam li propustio.

SULEJMAN TIHIĆ:

Dobro, evo predstavnik Ministarstva pa, gospodine Šaraba, onda ću dati Vama riječ. Ili ako želite Vi prije? Gospodin Šaraba.

SLOBODAN ŠARABA:

Dakle, kratko. Ne znam, gospodine predsjedavajući, zašto se bavimo ovim pitanjem ukoliko nije u skladu sa Poslovnikom? Koji je razlog, zašto otvaramo ovu raspravu?

SULEJMAN TIHIĆ:

Dobro. ...

SLOBODAN ŠARABA:

Imamo jednu široku raspravu.

SULEJMAN TIHIĆ:

Onda nema potrebe ni predstavnik ovog ministarstva.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Pa neka objasni.



/zajednička diskusija/

SULEJMAN TIHIĆ:

Evo, izvolite, izvolite. Evo, da vidimo šta je suština.

BOŽO LJUBIĆ:

Jeste u skladu i tako me je i gospođa Čolo izvijestila, ako se Kolegij složi. I ja sam ove amandmane poslao na Kolegij.

/zajednička diskusija/

DUŠANKA MAJKIĆ:

Nema saglasnosti.

SULEJMAN TIHIĆ:

Nema suglasnosti, onda ne može.  
Izvolite.

VILIM PRIMORAC:

Hvala, gospodine predsjedavajući.

Dame i gospodo zastupnici, ja uvažavam želju gospodina Ljubića da se pomogne metalnoj industriji. Vjerujte, i mi bi to napravili da smo mogli. Međutim, prilikom usaglašavanja carinskih stopa za EU, carinska stopa u prvom vašem amandmanu je kod nas 5%, a u EU je 6%. To znači povoljnija je situacija kod nas nego što je u EU. Kod drugog slučaja imamo: vi tražite sa 5% da ide na 0, a u EU je 5,5%. Dakle, mi, i kad bismo imali volje, ovde ne bismo mogli ništa napraviti.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.  
Da li se još neko javlja za riječ? Gospodin Drago Ljubičić. Izvolite.

DRAGO LJUBIČIĆ:

Zahvaljujem se, gospodine predsjedavajući.

Pred nama je još jedan zakon ili bolje rečeno izmjene i dopune Zakona koje su potrebne zbog domaćeg proizvođača; nešto slično ili isto kao i prethodni zakon o kome smo razgovarali. Ja se nadam da će Savjet ministara nastaviti sa ovom praksom, upravo u svrhu jednostavnog stvaranja boljih uslova za naše proizvođače, i s te strane samo pozdravljam ovakve inicijative i ovakav način rada Savjeta ministara i ovaj zakon i ove izmjene treba podržati.

SULEJMAN TIHIĆ:

Gospodin Adem Ibrahimpašić.

ADEM IBRAHIMPAŠIĆ:

Hvala, predsjedavajući.

Ja bih vama iz Ministarstva vanjske trgovine i ekonomskih odnosa savjetovao: nemojte čekati da ljudi podnose zahtjeve, dakle proizvođači, da vi smanjujete carine i prilagođavate našu carinsku tarifu evropskoj. Uradite to gdje god smo mi konkurentni, uradite odmah. A gdje nismo, oni će nas kad-tad povući za rukav. Dakle, gdje god smo mi, gdje god je naš zakon konkurentan, dajte to skidajte, pomoći ćete ljudima. Neki ljudi, onakvi su kakvi su, nisu organizirani, ovo, ono, pa nemojte čekati da podnose zahtjeve, uradite to tamo gdje smo mi konkurentni.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.

Ako nema više niko, Božo Rajić. Izvolite.

BOŽO RAJIĆ:

Hvala, gospodine predsjedavajući.

Dakle, ja neću upasti u zamku da se zakačim za proceduralna pitanja iz principijelnog razloga što znam da smo do sada barem stotinu puta prekršili Poslovnik, i to namjerno.

Ovdje je suštinsko pitanje, čak i ne prihvaćam ovaj odgovor koji je dao predstavnik Ministarstva vanjske trgovine, nije rečeno: ako je ta carinska stopa u EU, da su naša vrata za razgovore i za mogućnosti rasterećenja privrede zatvorena. No dobro. Ovdje je suštinsko pitanje koje ja želim javno izgovoriti: Je li u BiH sve naše ili nije? Jer, očito je da postoje firme koje jesu naše, pa smo nedavno imali situaciju kad smo navrat-nanos, mimo poslovničke procedure, mimo ijednog ekonomskog rezona, gurali neke specijalne kontingente. Sjetite se šećera, sjetite se piva itd. Tada nikome nije smetala ni procedura, niti je bilo otpora u Kolegiju Doma da se postigne suglasnost u izjašnjavanju. No, dobro, i to je realni život. Ja opet pitam: Je li sve što privređuje u BiH naše ili ima naše, vaše, njihovo, ničije itd.? To govorim zbog toga što je igra oko Aluminijske, najproduktivnije, najuspješnije i najkvalitetnijeg proizvodnog kapaciteta u BiH svih vremena otkako postoji ova zemlja, igra oko te industrije, oko te firme je toliko prozirna da je više i najnaivniji ljudi znaju da se radi o organiziranom pokušaju uništenja te firme koja predstavlja i trebala bi predstavljati ponos i okosnicu gospodarskog razvoja BiH. No, dobro, i ovo je još jedan dokaz da Aluminij nije naš, a ja kažem da jeste.

Hvala.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.

Gospodin Adem Ibrahimpašić.

ADEM IBRAHIMPAŠIĆ:

Evo, samo čas. Dakle, Božo, nije pivo nikad bilo predmet rada ovog doma. Možda je bilo neko pitanje, ali pivo nije.

SULEJMAN TIHIĆ:

Dobro. Sve su naše firme i Aluminijski kombinat.  
Ali evo, ako ima još neko da se javlja za riječ, ako nema stavljam na glasanje.

Ko je „za“ ovaj zakon?  
Ima li ko „protiv“? Nema.  
„Suzdržan“? Nema.

Konstatujem da smo jednoglasno usvojili Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o carinskoj tarifi BiH.

Prelazimo na 5. tačku dnevnog reda:

**Ad. 5. Prijedlog zakona o zaštiti novih sorti bilja u Bosni i Hercegovini (drugo čitanje) – predlagač: Vijeće ministara BiH**

SULEJMAN TIHIĆ:

Vodi se rasprava o amandmanima i glasa se o Prijedlogu zakona. Dobili ste Izvještaj Komisije za vanjsku i trgovinsku politiku, carine, saobraćaj i komunikacije. Komisija je prihvatila Prijedlog zakona u predloženom tekstu. Predstavnički dom je usvojio ovaj zakon u predloženom tekstu.

Ima li potrebe Alma Čolo, pošto je sve identično?

ALMA ČOLO:

Samo dvije rečenice.

SULEJMAN TIHIĆ:

Dobro. Izvolite.

ALMA ČOLO:

BiH uređuje pitanje zaštite intelektualnog vlasništva i danas ova sjednica svjedoči o tome, imamo tri zakona iz te oblasti, jer zaštita novih sorti bilja ustvari predstavlja zaštitu intelektualne svojine i mi ovim zakonom usklađujemo naše zakonodavstvo sa uredbama i direktivama EU kojima se štite nove sorte bilja, tako da BiH u tom svom procesu pristupanja Svjetskoj trgovinskoj organizaciji ispunjava uvjete koji se tiču zaštite intelektualnog vlasništva a ovo je jedan od uvjeta.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.  
Otvaram raspravu.

Ako se niko ne javlja za riječ, glasamo o Prijedlogu zakona.

Ko je „za“?  
Ima li ko „protiv“? Nema.  
„Suzdržan“? Nema.  
Konstatujem da smo jednoglasno usvojili Zakon o zaštiti novih sorti bilja u BiH.

Prelazimo na 6. tačku dnevnog reda:

**Ad. 6. Prijedlog zakona o radnom vremenu, obaveznim odmorima mobilnih radnika i uređajima za evidentiranje u drumskom prijevozu (prvo čitanje) – predlagač: Vijeće ministara BiH**

SULEJMAN TIHIĆ:

Prvo se vodi rasprava o neophodnosti i principima na kojima je Prijedlog zakona zasnovan. Dobili ste Mišljenje Komisije za vanjsku i trgovinsku politiku, carine, saobraćaj i komunikacije. Komisija je prihvatila principe predloženog zakona. Predstavnički dom je usvojio Prijedlog zakona u prvom čitanju.

Dajem riječ predsjedavajućoj Komisije Almi Čolo, ako ima potrebe, normalno.

ALMA ČOLO:

Ovaj zakon je ustvari jedan uvjet, on je usklađivanje sa Sporazumom o stabilizaciji i pridruživanju, pogotovo Protokol 3. koji se odnosi na kopneni transport. Tu se uređuju pitanja naših drumskih prevoznika, ljudi koji voze ova teretna vozila, pogotovo pitanje digitalnih tahografa, jer BiH od ove godine mora da uvede digitalne tahografe (ja mislim od juna 2010. godine). I znači, mi moramo, Ministarstvo je ovaj zakon dostavilo u ... proceduru i na nama je da blagovremeno ga usvojimo kako bismo ispunili ovu međunarodnu obavezu.

SULEJMAN TIHIĆ:

Otvaram raspravu. Da li se ko javlja za riječ?  
Gospođa Majkić, pa Ivo Miro Jović.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Dakle, jedan veliki, obiman i složen zakon je danas u proceduri. Po meni, on ispunjava tri najvažnija principa. To je da je Prijedlog zakona prošao svu potrebnu proceduru koja omogućava da bude prihvatljiv za sva tri naroda. Drugo, da u njegovoj izradi su učestvovali predstavnici entiteta i Brčko Distrikta, kao i Agencije za identifikaciona dokumenta, vanjsko-trgovinske komore, dakle svi oni koji imaju šta da kažu nešto na ovu temu. I treće, da su pozitivna mišljenja od svih data, a u osnovi vidjela sam da je podloga bila ovakav zakon u Hrvatskoj i da smo se pridržavali onoga što je već isprobano u stvarnom životu, kada je u pitanju regulisanje ove oblasti.

Dakle, evo kolegica Čolo reče da je to ispunjenje jednog od uslova, tj. prioriteta iz Evropskog partnerstva, odnosno usaglašavanje bh. zakonodavstva iz oblasti cestovnog saobraćaja sa *acquis communautaire*. Dakle, sve ovo što sadrži ovaj zakon niko ne može dovesti u pitanje, ali postoji jedan broj pitanja na koje ja nisam dobila odgovore iščitavajući ove članove. Prvo pitanje je da je ovaj zakon očito oduzeo dosta vremena i da je ovo ministarstvo došlo u cajtnot s vremenom jer imamo obavezu da od 16. juna 2010. svi autobusi i kamioni moraju imati ugrađene digitalne tahografe i bez njih se neće moći ulaziti u druge države. Hoćemo li moći u tom roku pripremiti sve učesnike za ovaj proces – vozače, predstavnike Ministarstva unutrašnjih poslova, da li ćemo moći obezbijediti softver, informacioni sistem, koji omogućava da se sve ovo implementira? Da li smo obezbijedili sredstva za ovu namjenu? I, ono što je možda ključno, Republika Hrvatska je definisala dvije etape kod uvođenja ovog zakona. Prva etapa je bila da su definisani kriteriji koji će važiti odmah po usvajanju zakona, a druga etapa ... definisala je kriterije koji će važiti po ulasku Hrvatske u EU. Mi smo taj standard napustili. Dakle, mi kažemo da će 16.10. obaveza stupiti na snagu, a pri tom u ovom roku moramo donijeti niz podzakonskih akata koji prate ovaj zakon. Dakle, ja bih molila predstavnika ovog ministarstva, da bih mogla imati kompletnu sliku o ovom zakonu, da mi odgovori na ovih nekoliko pitanja.

Hvala.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.

Ovde je ministar Rudo Vidović ali i da čujemo prvo još delegate. Možda će biti još nekih pitanja, pa ćemo kasnije dati riječ.

Gospodin Ivo Miro Jović. Izvolite.

IVO MIRO JOVIĆ:

Hvala lijepo.

Pridružujem se onom dijelu što je izrekla i uvažena dopredsjedateljica Majkić, kako je ovaj zakon potrebit, ali ja bih nadodao kako je ovaj zakon napravljen vrlo studiozno, metodološki, nismo imali prilike imati ovakav zakon na stolovima. I, mislim da smo nedavno imali okrugli stol na temu *Jedinstvena pravila za izradu zakona*; evo, ovo je jedan od primjera kako bi mogao izgledati ovaj zakon ili naši zakoni koje mi donosimo.

Ja, to smo i rekli na Ustavnom pravnom povjerenstvu, o ustavnom odnosu i usuglašenosti sa sustavom i to smo uradili jednoglasno na našem povjerenstvu. Ja imam sugestiju do drugog čitanja: na ono što dobijemo na stol a ima i pretendira da bude na hrvatskom jeziku da bude i napisano. A tim prije, a ponukan sam, jer uglavnom i dobijemo zakone koji nisu na hrvatskom jeziku, ponukan sam samo što u sadržaju ovog zakona na tri mjesta se traži i maternji jezik kod ispunjavanja određene dokumentacije. Ukoliko ne bude i zakona na hrvatskom jeziku, ne znam hoće li se oni koji rabe hrvatski jezik moći izjasniti da to govore.

SULEJMAN TIHIĆ:

Da li se još neko od delegata javlja za riječ?

Ako ne javlja, zamolio bih ministra Rudu Vidovića da da pojašnjenja i potrebna obrazloženja.

RUDO VIDOVIĆ:

Poštovani gospodine predsjedatelju, uvažene kolegice i kolege izaslanici, dame i gospodo, evo, kako ste i sami rekli, pred nama je vrlo važan zakon na kome je Ministarstvo komunikacija i prometa radilo nekoliko godina, rekao bih, odnosno više mjeseci, uz uložene velike napore i potrebu usaglašavanja sa nadležnim institucijama i, evo, uvažena zastupnica gospođa Majkić je rekla - zadovoljstvo je ovdje kazati da je postignut visok stupanj usuglašenosti. I nije danas lako doći do tog stupnja usuglašenosti. Tu je uloženo puno napora i jedan od, rekao bih, razloga kašnjenja je i to, dakle dok dođemo do usaglašenosti da bi zakon u sebi sadržavao sva pozitivna mišljenja i da bi na koncu osigurao prohodnost kroz komisije i kroz naravno oba doma.

Dakle, ovaj zakon o digitalnom tahografu, evo čuli smo ovdje da je jedan od važnih uvjeta, čuli smo definirane rokove, ali isto tako evo i naš oprez u ... samoj proceduri poštivanja ovih rokova, naročito očekujući zapravo da će zakon dobiti prolaz u oba doma, naročito zbog potrebe izrade određenih podzakonskih akata koji će zapravo definirati detalje primjene ovog zakona.

Ja moram kazati da smo mi zadnjih mjeseci, evo i nakon određenih problema koje imamo u Ministarstvu vezano za suspenziju sedam državnih službenika (jedan od njih je direktno radio na ovom zakonu) ali morali smo tražiti modele da pratimo određene rokove; ja moram kazati da u kontaktu sa predstavnicima ministarstava Slovenije i Hrvatske imamo podršku. I sad, evo početkom trećeg mjeseca, izaslanstvo Slovenije na čelu sa ministrom komunikacija, odnosno prometa, i njegovim suradnicima će doći u BiH. Jedna od tema je zapravo pomoć nama u izradi podzakonskih akata, računajući da ovo što je u Hrvatskoj urađeno je zapravo, neću kazati prepisano, ali korištena je pomoć Slovenije. Radi se o primjeni evropskih standarda i u tom smislu ne treba izmišljati nešto previše, treba primijeniti u BiH i mislim da što se tiče toga da nećemo previše kasniti. Međutim, sam datum 16. 6. 2010. godine je dan kada zapravo ... registriranje novih vozila – moraju imati ugrađen digitalni tahograf i već su određene radionice urađene. Sad početkom trećeg mjeseca će biti još jedna, tako da naši autoprijevoznici, i uz pomoć Vanjskotroglvinske komore, već znaju, naročito oni koji će kupovati nova vozila, i zbog prve registracije kad moraju zapravo primijeniti ove propise.

Što se tiče faza i odredbi, i mi smo u samoj izradi zakona planirali primijeniti, rekao bih, u dvije etape, o čemu ste govorili, međutim sugestija Direkcije za evropske integracije je bila drugačija. I naravno, sva mišljenja koja smo mi trebali ugraditi, zapravo uzeli smo u obzir i mišljenje Direkcije za evropske integracije. Međutim, podzakonskim aktima, rekao sam, dakle ovih dana ćemo vidjeti na koji način se i ti dijelovi mogu ubrzati da bi rok, što se tiče, dakle koji je jasno definiran, mogli ispoštovati. Mi imamo iskustva da neke zemlje nisu na vrijeme uradile taj dio posla, recimo, kao što je to bilo u Grčkoj i znamo šta to zapravo znači ako budemo kasnili za naše autoprijevoznike. Ali evo, ja još uvijek vjerujem da uz pomoć dobrih prijatelja i koji su nam se stavili na raspolaganje, dakle i iz Slovenije i iz Republike Hrvatske, da ćemo stići uraditi podzakonske akte.

Evo, hvala lijepo.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.

Da li se još ko javlja za riječ?

Ako se ne javlja, glasamo o Prijedlogu zakona u prvom čitanju.

Ko je „za“?

Ima li ko „protiv“? Nema.

„Suzdržan“? Nema.

Konstatujem da smo jednoglasno usvojili Prijedlog zakona o radnom vremenu, obaveznim odmorima mobilnih radnika i uređajima za evidentiranje u drumskom prijevozu.

Prelazimo na 7. tačku:

**Ad. 7. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o klasifikaciji djelatnosti u Bosni i Hercegovini (prvo čitanje) – predlagač: Vijeće ministara BiH**

SULEJMAN TIHIĆ:

Ovo je prvo čitanje Prijedloga zakona. Po članu 100. vodi se rasprava o neophodnosti i principima na kojima je prijedlog zasnovan. Dobili ste Mišljenje Zajedničke komisije za evropske integracije. Komisija je prihvatila principe predloženog zakona. Predstavnički dom usvojio je Prijedlog zakona u prvom čitanju.

Dajem riječ gospodinu Ivi Miri Joviću, kojeg je Komisija odredila za izvjestioca u Domu naroda. Izvolite.

IVO MIRO JOVIĆ:

Hvala lijepa i vrlo kratko.

Naše Povjerenstvo za evropske integracije razmatralo je ovaj zakon, jednoglasno donijelo odluku da podržava rješenja koja nudi ovaj zakon i predlaže da se razmatra po skraćenom postupku kao što je to i zakonodavac tražio, a kako su i kolege u Zastupničkom domu prihvatile.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.

Otvaram raspravu. Gospođa Dušanka Majkić. Izvolite.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Ja bih voljela samo da je Komisija za evropske integracije rekla još jednu optimističku vijest vezano za ovaj zakon, a to je da će usvajanje ovog zakona biti priprema za popis stanovništva i domaćinstava u BiH i da je to razlog zbog čega smo uopšte požurili da taj zakon donesemo. Ako je Komisija za evropske integracije samo insistirala zakon radi zakona, lar pur lar, onda ja zaista ne vidim ni zašto je ovaj zakon išao ovako hitno i zbog čega je ovolika buka ako još uvijek nemamo saglasnost oko toga da BiH ne ostane posljednja rupa i zajedno sa Libanom i Somalijom na kraju svijeta, kad je u pitanju popis stanovništva.

Dakle, ja molim ovom prilikom kolege da na različite načine, preko svojih stranačkih foruma, pokušaju da dođu do onoga što nam je ključno za dalji razvoj ove zemlje, a to je popis stanovništva.

Hvala vam.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.

... Gospodin Zoran Koprivica. Izvolite.

ZORAN KOPRIVICA:

Zahvaljujem, gospodine predsjedavajući.

Ja ću samo kratko prokomentarisati, s obzirom da sam bio prisutan na sjednici Komisije za evropske integracije. Naravno, podržavam donošenje ovog zakona jer je on, kako je već dato uvodno obrazloženje, jer se njime, na određen način, usuglašavaju standardi koji se moraju primjenjivati u BiH radi osiguranja tih statističkih podataka koji će biti proizvedeni od 2010. godine. Prije svega, Agencija za statistiku je obavezna nakon usvajanja ovog zakona donijeti klasifikaciju djelatnosti na temelju koje će se uskladiti te statističke aktivnosti u entitetskim zavodima za statistiku i Agenciji za statistiku na državnom nivou i u kojoj se utvrđuju u godišnjim planovima rada za 2010. godinu.

Ono što bih jedino htio prokomentarisati u ovom dodatnom obrazloženju Prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o klasifikaciji djelatnosti u BiH: svaka izmjena klasifikacije djelatnosti sigurno je da zahtijeva i finansijska sredstva. Ovdje se navodi da nisu potrebna finansijska sredstva za provođenje ovog zakona, za realizaciju ovog zakona što naravno, gledano sa državnog nivoa, odnosno nivoa budžeta, vjerovatno i jeste tako, međutim sigurno će zahtijevati značajna sredstva, jer svaka izmjena klasifikacije zahtijeva od privrednih subjekata, od svih onih koji na bilo koji način svoje djelatnosti usklađuju sa ovom klasifikacijom, sigurno upis u sudski registar i troškove koji će biti neminovni.

Dakle, podržavam odredbe ovog zakona i predlažem da se o njemu izjasnimo i usvojimo.



Zahvaljujem.

SULEJMAN TIHIĆ:

Da li se još neko javlja za riječ?

Ako se ne javlja, stavljam na glasanje Prijedlog zakona u prvom čitanju.

Ko je „za“?

Ima li ko „protiv“? Nema.

„Suzdržan“? Nema.

Konstatujem da smo jednoglasno usvojili Prijedlog zakona o izmjenama Zakona o klasifikaciji djelatnosti u Bosni i Hercegovini u prvom čitanju.

Prelazimo na 8. tačku dnevnog reda:

**Ad. 8. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Javnom RTV sistemu Bosne i Hercegovine (prvo čitanje) – predlagač: Vijeće ministara BiH**

SULEJMAN TIHIĆ:

Ovo je prvo čitanje Prijedloga zakona. Po članu 100 Poslovnika vodi se rasprava o neophodnosti i principima na kojima je Prijedlog zakona zasnovan. Dobili ste Mišljenje Komisije za vanjsku i trgovinsku politiku, carine, saobraćaj i komunikacije. Komisija je prihvatila principe Prijedloga zakona. Predstavnički dom je usvojio ovaj zakon.

Dajem riječ predsjedavajućoj Komisije Almi Čolo.

ALMA ČOLO:

Evo, ja ću jednu rečenicu za sva tri zakona koja slijede, to su Zakon o Javnom RTV servisu, Zakon o Javnom RTV sistemu i Zakon o komunikacijama. To je u stvari usklađivanje ovih zakona sa Zakonom o ravnopravnosti spolova. To je obaveza i Ministarstvo prometa i komunikacija je stvarno ažurno, svoje zakone iz svoje nadležnosti usklađuje sa ovim zakonima, a naravno to će morati uraditi i druga ministarstva, tako da nema potrebe o ovim drugim zakonima da to ponovo govorim.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.

Otvaram raspravu. Gospođa Majkić. Izvolite.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Nisam mogla da odolim. Ovakav zakon, ja mislim, Parlamentarna skupština je odavno čekala i mnogo rada nevladinih organizacija i, evo, i agencija džender centara, Agencije za ravnopravnost polova konačno je uslišio. Ali evo, pogledajte podatak da je Savjet ministara 2. 4. na 82. sjednici zadužio Ministarstvo prometa i komunikacija da pripremi prijedlog zakona, a da mi evo sad ga imamo. Nije upućeno ministru, njegov grijeh je kraći. Dakle, zaboravila sam sve kad sam vidjela šta je tema i šta su principi ovog zakona.

Dakle, poznato je da je Zakon o ravnopravnosti polova donesen 2003. godine i da je on obavezo, naložio da se svi zakoni na državnom nivou moraju usaglasiti sa odredbama Zakona o ravnopravnosti polova. Pa u skladu s tim imamo primjer da u ovom Prijedlogu zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Javnom RTV sistemu BiH, a na sličan način i sljedeća dva zakona, prvi princip je da pri izboru generalnog direktora Korporacije i lica koja su odgovorna generalnom direktoru mora se poštovati ravnopravna zastupljenost oba pola u skladu sa zakonom. Dakle, evo imamo šansu da i na tako visoka mjesta dođu pripadnici manje zastupljenog pola. Drugo je da to isto važi i za procenat učešća polova u poslovodnom odboru. A u postupku zapošljavanja u Korporaciji, ako dva ili više kandidata jednako ispunjavaju uslove, zajedno će imati manje zastupljeni pol. Znači, evo šansa da veći broj žena dobije poziciju u ovako značajnim tijelima.

Kada je u pitanju programski sadržaj i uređivačka politika da se mora prilagoditi ravnopravnoj zastupljenosti interesa oba pola u medijima, znamo dobro da sad nije tako. I znamo koliko je manje zastupljeni pol praktično eliminisan iz medija. Malo je zaista žena koje uspiju da dođu u poziciju da se predstave ili da zastupaju svoje interese, odnosno da predstave svoje mišljenje na javnim medijima.

I na kraju, upotreba džender senzitivnog jezika i zabrana emitovanja programa svih sadržaja kojima se polovi predstavljaju na stereotipan i uvredljiv način, obavezat će sve one koji rade na medijima da se korektno i u skladu sa ovim zakonom odnose. Dakle, vjerujem da ovaj zakon i ova sljedeća dva, dakle važi isti princip, nije protivan interesima više zastupljenog pola i da će naše kolege podržati ove principe zakona.

Hvala vam.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.

Gospodin Branko Zrno. Izvolite.

BRANKO ZRNO:

Hvala, gospodine predsjedavajući.

Samo jedna intervencija. Ne znam je li lingvistička, tehnička ili kakva je. U članku 3., pogledajte, stoji, citiram: 'Prilagoditi programske sadržaje i uređivačku politiku'. Jesam li ja to mašio?

DUŠANKA MAJKIĆ:

Četvrti.

BRANKO ZRNO

(Jeste 4. a ja čitam 3.) 'Emitirati programske sadržaje', je li, 'objavljivati privitke kojima se spolovi predstavljaju na stereotipan i uvredljiv ili na ponižavajući način'. Ova riječ 'privitak' ovdje uistinu ne znači ništa.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Priloge emisijama.

BRANKO ZRNO:

To može biti prilog.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Priloge emisijama, kod mene 'priloge'.

BRANKO ZRNO:

Prilog. Znači, ovo je neko ko dobro zna hrvatski dobro preveo. Dobro, zahvaljujem. Ali ovo, u svakom slučaju, molim lingviste treba ispraviti ovdje.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.

Da li se još neko javlja za riječ? Ako se ne javlja, ministar. Vi želite? Izvolite, gospodin ministar Vido Rudović.

RUDO VIDOVIĆ:

Zahvaljujem, gospodine predsjedatelju.

Naravno, primjedbe sve su na mjestu i mi ćemo to uvažiti, ali evo osjećam potrebu da kažem samo dvije riječi kada je u pitanju procedura donošenja ovih zakona. Istina je, dakle da je 2. 4. Vijeće ministara zadužilo Ministarstvo komunikacija i prometa i da je ono od tog trenutka počeo raditi, ali je isto tako istina da su u parlamentarnu proceduru sva tri zakona zapravo upućena 18. 8., dakle 18. 8. 2009. godine, i to ... Ja bih bio zadovoljan i sretan da se to ranije našlo, dakle 18. 8. A što se tiče primjedbe uvaženog zastupnika Branka Zrne, naravno, poslije evo ove rasprave zakoni će doživjeti lektoriranje i, naravno, ove ispravke tehničke prirode i lektorske će biti uvažene.

Hvala lijepo.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.

Stavljam Prijedlog zakona u prvom čitanju na glasanje.

Ko je „za“?

Ima li ko „protiv“? Nema.

„Suzdržan“?

Konstatujem da smo usvojili jednoglasno Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Javnom RTV sistemu BiH u prvom čitanju.

Sada prelazimo na 9. tačku:

**Ad. 9. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Javnom RTV servisu Bosne i Hercegovine (prvo čitanje) – predlagač: Vijeće ministara BiH**

SULEJMAN TIHIĆ:

Opet prvo čitanje, da ne ponavljam sve ono. Alma je već dala izlaganje.

Možemo li glasati?

Možemo.

Ko je „za“?

Ima li ko „protiv“?

„Suzdržan“? Nema.

Konstatujem da je i ovaj zakon jednoglasno usvojen u prvom čitanju.

Sljedeća tačka je:

**Ad. 10. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o komunikacijama (prvo čitanje) – predlagač: Vijeće ministara BiH**

SULEJMAN TIHIĆ:

Također je prvo čitanje.

Ko je „za“?

Ima li ko „protiv“? Nema.

„Suzdržan“?

Konstatujem da smo jednoglasno usvojili i ovaj zakon u prvom čitanju.

Prelazimo na 11. tačku:

**Ad. 11. Prijedlog zakona o autorskim i srodnim pravima (prvo čitanje) – predlagač: Vijeće ministara BiH**

SULEJMAN TIHIĆ:

Po članu 100. prvo se vodi rasprava o neophodnosti i principima na kojima je prijedlog zasnovan. Dobili ste Mišljenje Ustavnopravne komisije. Komisija je prihvatila principe Prijedloga zakona i predlaže usajanje jednog zaključaka. Predstavnički dom usvojio je Prijedlog zakona u prvom čitanju.

Riječ dajem predsjedavajućem Komisije, gospodinu Ivi Miri Joviću. Izvolite.

IVO MIRO JOVIĆ:

Hvala lijepo.

I ponovo kratko. Mi smo jednoglasno podržali načela predloženog zakona, ali smo po radi važnosti i zainteresiranosti različitih subjekata u BiH predložili danas Domu da nas podrži u jednom zaključku: 'Zadužuje se Ustavnopravno povjerenstvo Doma naroda i Ustavnopravno povjerenstvo Zastupničkog doma da u suradnji organiziraju i provedu javnu raspravu o Prijedlogu zakona o autorskim i srodnim pravima i Prijedlogu zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskih i srodnih prava, jer se međusobno prožimaju, te ... će putem sredstava priopćavanja pozvati sve zainteresirane pravne i fizičke osobe s teritorija BiH.'

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.

Otvaram raspravu. Gospođa Majkić se javlja za riječ. Izvolite.

DUŠANKA MAJKIĆ:

S obzirom da će se održati javna rasprava, ja predlažem da prihvatimo principe ovog zakona, da ne vodimo posebnu debatu na tu temu jer ćemo čuti mnogo novih stvari. Sigurno je da je nesporno donošenje ovih zakona i da javnu raspravu iskoristimo u pogledu amandmana ukoliko bude se konstatovalo da treba djelovati amandmanski. Tako da mislim i predlažem da i tačku 11. i tačku 12. glasamo za principe.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.

Da li predlagač ima potrebu nešto da kaže?

Dobro, hvala, evo kažu da nije potrebno. Ako mislite ... Izvolite, gospođo.

LIDIJA VIGNJEVIĆ:

Hvala lijepo, predsjedavajući.

Uvaženi predsjedavajući, uvaženi zastupnici Doma naroda, pa evo, ja ne bih sada ponavljala ono što je sadržano u obrazloženju samog zakona. I predlagač, odnosno priređivač bolje rečeno, to je Institut za intelektualno vlasništvo je saglasan da se organizira javna rasprava i pretpostavljam da imate informaciju, već je dogovoreno da će 3. marta biti javna rasprava. Mi ćemo obezbijediti da svi zainteresirani dobiju i relevantna dokumenta i nastojat ćemo da dobiju

što je moguće potpunije informacije o novim institutima, o svemu onome što je novo predloženo, a čini mi se da mogu reći da je većina toga u odnosu na postojeći Zakon o autorskom i srodnim pravima nešto što je novo, što nije sadržano u tom dokumentu.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.  
 Glasamo o Prijedlogu zakona u prvom čitanju.  
 Ko je „za“?  
 Ima li ko „protiv“? Nema.  
 „Suzdržan“?  
 Jednoglasno smo usvojili Prijedlog zakona u prvom čitanju.

Glasamo o ovom zaključku Komisije.  
 Ko je „za“? O javnoj raspravi ovo što smo ...  
 Ima li ko „protiv“? Nema.  
 Konstatujem da smo i ovaj zaključak jednoglasno usvojili.

Tačka 12.

**Ad. 12. Prijedlog zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskih i srodnih prava (prvo čitanje) – predlagač: Vijeće ministara BiH**

SULEJMAN TIHIĆ:

Glasamo o ovom zakonu.  
 Ko je „za“?  
 Ima li ko „protiv“? Nema.  
 Jednoglasno.  
 Glasamo o zaključku, također.  
 Ko je „za“?  
 I ovaj zaključak je prošao jednoglasno.

Tačka 13.

**Ad. 13. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o osnovama sigurnosti saobraćaja na putevima u BiH (prvo čitanje) – predlagač: Vijeće ministara BiH**

SULEJMAN TIHIĆ:

Ovo je prvo čitanje Prijedloga zakona. Po članu 100. vodi se rasprava o neophodnosti i principima na kojima je Prijedlog zakona zasnovan. Dobili ste Mišljenje Komisije za vanjsku i trgovinsku politiku, carine, saobraćaj i komunikacije. Komisija je prihvatila principe Prijedloga

zakona i predlaže usvajanje i jednog zaključka. Predstavnički dom usvojio je Prijedlog zakona u prvom čitanju.

Dajem riječ predsjedavajućoj Komisije Almi Čolo. Izvolite, Alma.

ALMA ČOLO:

Pa evo, i ovo je jedan od zakona koji predstavlja ispunjenje jednog od prioriteta Evropskog partnerstva. To je u stvari usklađivanje zakona iz oblasti cestovnog prometa sa komunitarnim pravom, osiguravanje tehničkih i sigurnosnih standarda. Komisija istovjetna u Predstavničkom domu je organizirala javnu raspravu 18. februara. Rezultati javne rasprave će naravno biti predmetom ugrađivanja u ovaj zakon u drugom čitanju, tako da evo, mi samo predlažemo da se podrže principi ovog zakona na današnjoj sjednici.

Hvala.

SULEJMAN TIHIĆ:

Zaključak isto.

ALMA ČOLO

/mikrofon nije uključen/

SULEJMAN TIHIĆ:

48. sati, koliko? Dobro.

Ko se javlja za riječ? Gospodin Slobodan Šaraba, evo pa gospođa Majkić

SLOBODAN ŠARABA:

Zahvaljujem, gospodine predsjedavajući.

Uvažene kolege, moram da kažem da nisam odavno prisustvovao jednoj zanimljivijoj i sadržajnijoj javnoj raspravi nego javnoj raspravi o ovom prijedlogu zakona koji je pokazao potpunu polarizaciju stavova. Na jednoj strani su bili predstavnici Ministarstva koji su izašli sa tvrdnjama da je Prijedlog zakona dobar i kvalitetan, i na drugoj strani, da kažem, ljudi sa terena, predstavnici autoklubova, autoškola, auto moto saveza, koji su ozbiljno osporili ovaj zakon i njegove izmjene i dopune, iznoseći brojne primjedbe, tvrdeći da su ovo samo kozmetičke izmjene, da brojne druge dopune koje su trebale da uđu u ovaj zakon nisu se našle u njegovom tekstu i da je jednostavno veliko njihovo žaljenje što nije organizovana jedna vrsta rasprave prije nego što se ovaj zakon uputio u parlamentarnu proceduru. Njihove primjedbe išle su i u tom pravcu da ovaj zakon nije usaglašen sa Bečkom konvencijom kao i iznoseći brojne druge primjedbe na tekst ovoga zakona i na podređene dopune koje se nisu našle u ovome tekstu, a trebale su da se nađu.

Ja bih zaista želio da čujem od predstavnika Ministarstva, posebno u ovome dijelu koji se tiče usklađenosti sa Bečkom konvencijom, da li je ta primjedba koja je došla od predstavnika autosaveza tačna ili nije, kao i na samu činjenicu i na zaista moje lično žaljenje, ponoviću dakle još jednom, što se nije omogućilo ovim ljudima da učestvuju u neposrednoj izradi izmjena i dopuna teksta ovog zakona, jer sam ubijeden da bi danas ovdje na klupama imali daleko

sadržajnije, daleko kvalitetnije i daleko bolje izmjene i dopune ovoga zakona nego što ih imamo sada.

Zahvaljujem.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.  
Gospođa Majkić.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Bila sam svjedok kada se radio ovaj zakon i donosio 2005. godine, a početak njegovog rada je 2000., i teškom mukom smo 2005. godine donijeli taj zakon. Znači, na 250 članova bilo je uloženo 150 amandmana. Toliko je bilo nezadovoljstvo ovim zakonom da je bilo: jednog momenta je postavljeno pitanje treba li zakon odbaciti kao takav i da li je moguće uopšte zakon promijeniti ovakav kakav je. Znamo koliko je trajala izrada podzakonskih akata. Znamo kakvo je stanje bilo u toj oblasti. Evo, danas imamo pred sobom izmjene, to su prve ozbiljnije izmjene koje su nastale poslije donošenja ovog zakona. Ali ono što ne vidimo, kao što ni onda nismo vidjeli, to je da oni koji su branili zakon da je on taman po mjeri BiH, odnosno zemlje koja se priprema za evropske integracije, to je: ne vidi se ni sada da li će njegovim usvajanjem BiH dobiti međunarodno priznatu vozačku dozvolu. Jer danas imamo priznat obrazac ali nemamo sadržaj. To znači kad naši ljudi odu u inostranstvo oni ne mogu, kao što to rade stranci u BiH, direktno zamijeniti saobraćajnu dozvolu u BiH za saobraćajnu dozvolu iz zemlje iz koje dolaze nego moramo polagati iznova. To znači da je vozačka dozvola u BiH međunarodno nepriznata.

Ja bih voljela da znam, i da je ovo ministarstvo odgovorilo na pitanje: Šta u stvari moramo još uraditi da bi ta vozačka dozvola bila međunarodno priznata? I sasvim sam ubijedena da je ključni odgovor na to garancija kvaliteta i potreban nivo znanja vozača. U to sam apsolutno ubijedena. A kako garantovati da BiH ima potreban nivo znanja kad više od četiri godine, dakle od usvajanja ovog zakona o kome sam govorila kako je to sve išlo, još uvijek nemamo validne testove za polaganje vozačkog ispita, ne znamo ko je njihov autor, nije izvršena recenzija, nije ovjeren njihov kvalitet. Danas u BiH različita lica koja se dodiruju ili ne dodiruju sa oblašću o kojoj evo imamo sad priliku da govorimo prodaju vlastite testove. Neki dan je bila promocija u RS-u, pravio je testove za polaganje vozačkih ispita, pravio je jedan mašinar. Radna grupa koja je trebala u Ministarstvu da završi taj posao nikad taj posao nije završila tako da imamo polaganje na nivou kantona, odnosno županija, na nivo entiteta, imamo sasvim različitu literaturu za pripremu za vozački ispit. Nedovoljna obučenost naše djece je opasnost na putu, pogibija velikog broja ljudi zato što BiH nije na odgovarajući način riješila ovo pitanje. Dakle, nebrojani pravilnici koji su izašli iz ovoga. Ključna stvar je pitanje obuke, odnosno vozačkih ispita je ostalo i dalje problematično. Znamo da čak je jedan od ljudi, koji je suspendovan nedavno zbog CEMT dozvola, on je javno prodavao svoje testove. Dakle, sve je to stvar oko koje BiH treba da se dobro zamisli. Dakle, pitanje je korupcije o kojoj često govorimo. Kao što je bila vezana za CEMT, ona je takođe vezana i za ovu oblast.

Rekli smo da je nedavno održana javna rasprava, čuli smo, ja nisam bila na njoj ali sam poslije toga imala priliku da kontaktiram sa različitim ljudima. Zvala sam i nadležne stručnjake iz te oblasti, a razgovarala sam i sa predstavnicima autoškola. Oni smatraju da od 256 članova



koliko ima zakon ovim putem 90 članova se mijenja. Negdje ima propis koji bi to i tolerisao da unutar tih 90 članova nema po nekoliko članova koji su obuhvaćeni ali da ne zadirem u to, važnije je šta je suština. Ključno pitanje je da li je država preuzela odgovornost za polaganje vozačkih ispita i ko sprovodi aktivnosti na polaganju vozačkog ispita. Bili smo veoma nezadovoljni svojevremeno kada su tu oblast radili entitetski MUP-ovi, ja vjerujem da je to na županijskom, odnosno kantonalnom nivou, takođe bilo organizovano, i znali smo da se vozački ispit može kupiti. Danas polaganje vozačkih ispita ovim zakonom koji je 2005. donesen je prenesen u nadležnosti Ministarstva prosvjete. Ministarstvo prosvjete iznenađeno šta ih je snašlo, trebalo je dugo vremena da se organizuju i odrede uopšte prema tome. I kako oni organizuju polaganje vozačkih ispita? Dakle, više od 400 ljudi u BiH je uključeno u proceduru polaganje vozačkog ispita.

Jedna Hrvatska, koja je po broju stanovnika otprilike na nivou BiH, cijeli taj proces završava sa 80-tak ljudi. To su ljudi koji su u Agenciji za polaganje vozačkog ispita. To su državni službenici koji po nalogu odlaze u mjesta gdje se organizuje polaganje vozačkog ispita.

Pitala sam danas Ministarstvo prosvjete RS-a da li misle da je to loš način na koji je to predviđeno da to rade, dakle Ministarstva prosvjete angažujući ovoliki broj ljudi. Rekli su mi da je možda stepen korupcije koji se postiže na ovaj način, kada ljudi rade praktično po ugovoru o djelu sa nedefinisanim radnim vremenom koliko će biti, znači mi im zaključujemo, kaže, rok od godinu dana, pa manja mogućnost korupcije nego da zaposlimo 80 ljudi koji bi imali stalni radni odnos i koji bi, znači, takođe je neko dolazio do njih i rekao - da ja to položim, evo ti za to toliko novaca. Strukovna udruženja smatraju da to treba da bude agencija, jer smatraju da je sadašnje Ministarstvo prosvjete prepustilo to ljudima koji su došli iz administracije MUP-ova, koji su tamo radili taj posao i sad su se instalirali u ove grupe za ispitivanje i da oni praktično su daleko od struke. Tako kaže Asocijacija autoškola.

Da li je dobro ili jedno ili drugo, ja bih voljela da ovo ministarstvo kaže o tome šta misli, da li država treba da to apsolutno ima pod kontrolom, ne samo polaganje nego naročito ono što je važno – kontrolu procesa polaganja vozačkih ispita. Dakle, ko odgovara i ko prati šta se dešava u toj oblasti, da se ne dogodi ono što nam se dogodilo već sa komisijama koje su bile organizovane u MUP-ovima. Takođe, ima nekoliko stvari koje mislim da je više promaklo ministarstvima. Ima nekoliko pojmova koji se pominju. Mi imamo, pominje se u tekstu 'strukovna organizacija', ali ona nije objašnjena kao pojam. Imamo 'stručno usavršavanje', u članu 61. imamo ovaj pravilnik o tom stručnom usavršavanju a takođe ga nemamo uneseno kao pojam.

I na kraju, obavezna sam da kažem, dobila sam pismo koje je došlo od Ministarstva prosvjete i kulture Zavoda za obrazovanje odraslih RS-a u kome kaže da su cijelo vrijeme vođeni procesi, razgovori, dogovori oko toga, ali da je ovo ministarstvo jednog momenta odstupilo od dogovora vezano za član 46., 48. i 79. Ja bih zaista molila da ako je dogovor napravljen da ostane kao što smo maloprije imali da su svi principi ispoštovani, jer moraće se amandmanski djelovati na te članove, a ovo nije imalo potrebe, trebali smo da usvojimo zakone bez amandmana.

Evo tako, voljela bih nekoliko odgovora koji su meni ključni, to je: ko je odgovoran za sam proces polaganja vozačkih ispita?

Hvala.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.  
Alma Čolo, pa Božo Rajić, jel' tako?

ALMA ČOLO:

Ja ne sumnjam da postoje interesni lobiji kad su u pitanju autoškole, kad su u pitanju auto moto savezi, sve mi to znamo, ali evo, ja bih samo podsjetila na pismo koje je potpisala direktorica Direkcije za evropske integracije, gospođa Nevenka Savić. Znači, mi u proceduri usvajanja zakona moramo pribaviti mišljenje Direkcije. Ovdje izričito stoji u ovom uputstvu da ovaj zakon predstavlja ispunjenje jednog od prioriteta Evropskog partnerstva za BiH, da se on približava ..., u oblasti cestovnog saobraćaja, tehničkim i sigurnosnim standardima, socijalnim pravilima i pristupima tržištu, čime bi se značajno doprinijelo kvalitetnijem regulisanju ove oblasti i ispunjavanju obaveza na putu evropskih integracija. Ovdje se navode tačno tri uredbe Evropskog vijeća i Parlamenta koje se referiraju na ovaj zakon i ja mislim da danas, kad raspravljamo o principima ovog zakona koji mijenja osnovni zakon, ne trebamo da raspravljamo o onome što je riješio osnovni zakon i što je on tad kad je donesen izazvao niz polemika od strane onih čiji su interesi bili ugroženi donošenjem tog zakona.

Hvala.

SULEJMAN TIHIĆ:

Gospođa Majkić, replika.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Kad mijenjamo zakon, i to jedan problematičan zakon, naša je obaveza da slušamo sve one koje ne znači da uvažimo ali da saslušamo. Na kraju, Direkcija za evropske integracije kaže: 'U tom smislu se može konstatovati da je Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o osnovama sigurnosti saobraćaja na cestama u BiH djelimično usklađen sa prethodno navedenim pravnim aktima komunitarnog prava', dakle djelimično.

SULEJMAN TIHIĆ:

Gospodin Božo Rajić. Izvolite.

BOŽO RAJIĆ:

Hvala, gospodine predsjedavajući.

Ja se neću priključiti onima koji tako poštuju Poslovnik, onda raspravu o načelima pretvore u raspravu od Poncija Pilata do današnjih dana. Dakle, gospođa Majkić je u cijeloj svojoj elaboraciji pretresla cijeli zakon i to nadilazi, ne drugu nego treću fazu o raspravi o zakonu. Ne radi se o novom zakonu, radi se o izmjenama i dopunama postojećeg zakona čiji su principi potpuno jasni. Ja bih zamolio zaljubljenike u pravila ponašanja da ta pravila poštuju kad su oni u pitanju.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.

Ko se još javlja za riječ? Možda da damo riječ predlagачu.

Izvolite. Gospodin Rudo Vidović.

RUDO VIDOVIĆ:

Zahvaljujem, predsjedatelju.

Dakle, za očekivati je bilo da ovakav važan zakon, evo kod prvog čitanja, ima zainteresiranost zastupnika/izašlanika jer zaista se radi o važnom zakonu koji je odmah 2006. godine, evo kako smo i ovdje čuli, nakon donošenja zapravo pokazao da nije dobar i da ga treba mijenjati. I naravno, je li, danas je pred vama ono što je Ministarstvo kao rezultat aktivnosti pripremilo u pravcu izmjene i dopune postojećeg zakona koji je na snazi i koji evo ima svojih preko 250 članaka. Ove izmjene su imale za cilj da zapravo poprave loše odredbe koje su donesene 2006. godine.

Ono što je za naše Ministarstvo komunikacija i prometa najvažnije bilo da se ovaj zakon usaglasi sa nadležnim ministarstvima unutarnjih poslova, dakle entiteta i kantona, odnosno županija, i naravno ... entitetskih ministarstava prometa i komunikacija i u tom smislu se puno aktivnosti uložilo. Istina je da su tražena mišljenja nadležnih organa za obrazovanje, dakle entiteta, odnosno, kantona i Distrikta Brčko i u tom smislu se zapravo s njima surađivalo kao i sa prometnim/saobraćajnim fakultetima, a stalna razlika u pristupu između autoškola i auto moto klubova je prisutna u primjeni ovog postojećeg zakona i ta razlika se na javnoj raspravi tako i pokazala. Predstavnici Ministarstva će uzeti u obzir, odnosno, razmotriti sve primjedbe iznesene na javnoj raspravi, bez obzira što su izgledale polarizirane, ali utemeljene primjedbe, jer cilj je sad kod procedure donošenja izmjene i dopune ovog zakona da popravimo ono što nije dobro.

Zapravo, u čemu je najveći problem u primjeni ovog zakona? Jer zapravo Ministarstvo prometa i komunikacija priprema, obrađuje, evo Parlament usvaja, a u primjeni zakona pogotovo kad su u pitanju kontrola prometa su zapravo druge institucije. Također, druge institucije organiziraju polaganje vozačkih ispita. Organiziraju izobrazbu budućih vozača. Dakle, Ministarstvo komunikacija i prometa nije zaduženo da obrazuje nove vozače, ali jeste zaduženo i to ovaj članak 182. podrazumijeva da će ovo ministarstvo kao podzakonske akte izraditi jedinstveni katalog test pitanja o testovima koji bi zapravo organi nadležni za obrazovanje u županijama, entitetima, odnosno Distriktu Brčko trebali zapravo uvažiti. U ovom trenutku ja vjerujem da zapravo treba i mora postojati spremnost nadležnih obrazovnih institucija da uvažavaju elemente kataloga. Ja vjerujem da ćemo mi doći do tih detalja i da će se zapravo u suradnji koja će sad kod izrade podzakonskih akata, dakle i usklađivanje tih pitanja, naći razumijevanje i autoškola, auto moto škola, koje su, na neki način, zadužene za obrazovanje ili izobrazbu budućih vozača kad je u pitanju teoretski dio. Prema tome, vjerujući da i uloženi svi naponi ovdje neće sva pitanja riješiti, ali mislim da je dobar rezultat napravljen, da su se otklonili važni nedostaci koji su evidentni bili kod primjene postojećeg zakona koji je još uvijek na snazi.

Hvala.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.  
 Stavljam Prijedlog zakona na glasanje.  
 Ko je „za“?  
 Ima li ko „protiv“? Nema. Jedan glas „protiv“.  
 „Suzdržan“? Nije niko.  
 Uz jedan glas „protiv“, konstatujem da je usvojen Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o osnovama sigurnosti saobraćaja na putevima u BiH, prvo čitanje.

Sada glasamo o Zaključku Komisije, a to je 'da se produžava amandmanska faza za Prijedlog zakona do 48 sati prije održavanja sjednice Povjerenstva za vanjsku i trgovinsku politiku, carine, promet i veze Doma naroda Parlamentarne skupštine'.

Ko je „za“?  
 Ima li ko „protiv“? Nema.  
 „Suzdržan“?  
 Konstatujem da smo jednoglasno usvojili i ovaj zaključak Komisije.

SULEJMAN TIHIĆ:

Prelazimo na 14. tačku dnevnog reda:

**Ad. 14. Razmatranje Godišnje platforme o obavještajno-sigurnosnoj politici, s Mišljenjem Zajedničke komisije za nadzor nad radom Obavještajno-sigurnosne agencije BiH – predlagač: Predsjedništvo BiH**

SULEJMAN TIHIĆ:

Dobili ste novo Mišljenje Zajedničke komisije za nadzor nad radom Obavještajno-sigurnosne agencije. Komisija nije usvojila prijedlog da se riječi 'prava BiH na izlazak na otvoreno more' brišu, kao i prijedlog da se iza riječi 'pravo na izlazak na otvoreno more' dodaju riječi 'u skladu sa međunarodnim pravom'. Komisija nije dala pozitivno mišljenje o Godišnjoj platformi o obavještajno-sigurnosnoj politici, te predlaže Domu naroda da se, ako se ne postigne suglasnost o prijedlozima usvojenim na sjednici Doma, Godišnja platforma vrati Predsjedništvu BiH koje ju je odobrio. Predstavnički dom je usvojio Godišnju platformu o obavještajno-sigurnosnoj politici.

Riječ dajem Boži Rajiću, kojeg je Komisija odredila za izvjestioca na sjednici Doma naroda.

BOŽO RAJIĆ:

Hvala, gospodine predsjedavajući.

Evo, Vi ste već prošli kroz izvješća Povjerenstva za nadzor nad zakonitosti rada Obavještajno-sigurnosne agencije BiH. Dakle, bitno se samo podsjetiti da je Dom naroda prošli put odbio negativno Mišljenje Povjerenstva i vratio mu da izradi novo, da su bila dva zaključka Doma naroda, zapravo dva prijedloga koje je Dom naroda prihvatio: jedan gospodina Filipovića da se brišu iz teksta Godišnje platforme riječi 'prava BiH za izlazak na otvoreno more' kao i prijedlog zastupnika Rančića da se taj tekst preinači na način 'prava BiH na izlazak na otvoreno more', uz riječi koje se dodaju 'u skladu sa međunarodnim pravom'. Ni jedan od ova dva prijedloga nije dobio na Povjerenstvu potrebnu većinu. Onda je uslijedio i Amandman doktora Bože Ljubića, na samoj sjednici, koji je predlagao da se taj spor riješi na način da se 'pravo BiH na izlazak na otvoreno more' zamijeni riječima 'na kopnu i moru, u skladu sa međunarodnim pravom', što također nije dobilo većinu. I, praktično, pred sobom imamo opet negativno Mišljenje Povjerenstva za nadzor nad zakonitošću Obavještajno-sigurnosne agencije BiH, sa ... ovim prijedlogom zaključka kojeg je predsjedavajući pročitao.

Ja kao izvjestitelj i kao prvi zamjenik predsjedavajućeg mogu predložiti, u skladu sa ovim što je već rečeno, Domu naroda da ne prihvati negativno Mišljenje jer bi na taj način isključili iz procedure daljnji postupak, jer bi praktično pala ta ponuđena Godišnja platforma, dakle da ne prihvatimo negativno Mišljenje ali da prihvatimo njihov prijedlog zaključka i da cijeli materijal vratimo Predsjedništvu BiH koje za nas i jeste prvi neposredni predlagatelj, iako je Vijeće ministara u prethodnoj fazi.

Hvala.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.

Da li je ovdje prisutan predlagač Godišnje platforme? Nije.

U skladu sa članom 101. Poslovnika Dom se izjašnjava o mišljenju komisije nakon što je dobio obrazloženi prijedlog. Evo, dobili smo prijedlog. Glasamo.

Ko je „za“ Mišljenje Komisije?

Moramo glasati „protiv“ ako ćemo to Predsjedništvu poslati, je li tako?

Ko je „za“ Mišljenje Komisije? Dva su „za“.

Ko je „protiv“?

„Suzdržan“?

Ako Dom ne prihvati Mišljenje, traži da se izradi novo mišljenje zasnovano na novim smjernicama koje utvrdi Dom i u roku koji odredi Dom.

Komisija ima prijedlog u ovom zaključku da se u slučaju nepostizanja suglasnosti o prijedlozima usvojenim na sjednici Doma Godišnja platforma o obavještajno-sigurnosnoj politici vrati Predsjedništvu BiH koje ju je odobrilo.

Evo, gospođa Majkić.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Ona nije prošla i ona se svakako vraća Predsjedništvu. Nema potrebe takav zaključak. Znači, vraća se onome ko je predložio, ako nije prošla. Dakle, nema potrebe jer to i nije definisano kao zaključak, više kao opis.

SULEJMAN TIHIĆ:

Meni sekretar kaže da ipak trebamo glasati o Mišljenju.  
Evo, gospodin Božo Rajić. Izvolite.

BOŽO RAJIĆ:

Ja bih samo želio da ne bude krivo shvaćeno. Ja sam jasno naglasio razliku između odbijanja negativnog Mišljenja i prihvatanja ovog zaključka: prihvatiti negativno Mišljenje procedurano, Godišnja platforma izlazi iz Parlamenta. I to je razlog, gospođo Majkić, zašto ne bismo trebali ako želimo da Godišnja platforma dođe ponovo do nas. I zato sam predlagao da idemo na ovo što je konačno, ... da prihvatimo prijedlog Povjerenstva, njegov zaključak da prihvatimo i vratimo Godišnju platformu Predsjedništvu u nadi da će ono, kasnije kada to sve sagleda, vratiti ponovo u proceduru sa nekim novim činjenicama. Ako prihvatimo Mišljenje Povjerenstva, za nas Godišnja platforma više ne može doći u proceduru. Dakle, to je razlika, gospođo Majkić, i ne bih htio da se moje očitovanje krivo shvati, a vi ćete glasati svatko po svom uvjerenju.

SULEJMAN TIHIĆ:

Dobro. Ja mislim da onda trebamo glasati o ovome što je Povjerenstvo predložilo, a to je: pošto nije postignuta suglasnost, da se Godišnja platforma o obavještajno-sigurnosnoj politici vrati Predsjedništvu BiH koje je i odobrilo. Je li tako?

Hazime, nešto si htio reći. Izvoli.

HAZIM RANČIĆ:

Ne sporim uopće da o tome glasamo, šta je logično, sa napomenom da svoj osvrt ili svoje razmatranje Godišnje platforme fokusiraju na ove sporne i predložene stvari. Dakle, taj dio što nam je sporan da traže rješenje oko toga.

SULEJMAN TIHIĆ:

Dobro, otprilike to. Napisat ćemo obrazloženje.  
Ima li još kakvih diskusija? Nema.

Možemo li glasati o ovome prijedlogu Povjerenstva uz ovu dopunu koju je dao gospodin Rančić?

Ko je „za“?  
Ima li ko „protiv“? Nema.

Vraćamo Godišnju platformu Predsjedništvu da još jedanput razmotri u smislu onih prigovora koji su izneseni na Domu naroda i razlika koje su pojavljene.

Prelazimo sada na 15. tačku:

**Ad. 15. Razmatranje Zaključka Zajedničke komisije za ljudska prava, prava djeteta, mlade, imigraciju, izbjeglice, azil i etiku, usvojenog na 18. sjednici Zajedničke komisije, održanoj 5. 2. 2009. godine**

SULEJMAN TIHIĆ:

Zajednička komisija za ljudska prava, prava djeteta, mlade, imigraciju, izbjeglice, azil i etiku, u okviru delegatskog pitanja delegata Slobodana Šarabe, usvojila je Zaključak kojim se od Parlamentarne skupštine BiH traži pokretanje inicijative kod Ureda visokog predstavnika za preispitivanje svih odluka Visokog predstavnika kojima su smijenjena određena lica ili da Visoki predstavnik donese odluku kojom će to ovlaštenje prenijeti na Instituciju ombudsmena BiH ili neku drugu instituciju.

Zajednički kolegij oba doma Parlamentarne skupštine razmatrao je navedeni zaključak Zajedničke komisije te odlučio da se obrati Visokom predstavniku radi davanja mišljenja o ovom zaključku Zajedničke komisije. Nakon dobijanja mišljenja uslijedilo bi izjašnjavanje domova Parlamentarne skupštine BiH.

Visoki predstavnik u BiH dostavio je 7. 8. 2009. godine Mišljenje Parlamentarnoj skupštini BiH. Dakle, u skladu sa ovim zaključkom Zajedničkog kolegija, mi danas treba da se izjasnimo o navedenom zaključku.

Otvaram raspravu.  
Gospodin Šaraba. Izvolite.

SLOBODAN ŠARABA:

Zahvaljujem, gospodine predsjedavajući.

Naime, na samom početku, prije nego što kažem neke stvari, zaista želim da se zahvalim svima onima koji su evo nakon tri godine omogućili da se ovo pitanje konačno nađe na dnevnom redu Parlamenta. Dakle, zahvaljujem se članovima Komisije za ljudska prava i naravno članovima Kolegijuma u ime 109 smijenjenih funkcionera, koliko ih trenutno sada ima, koji su bez bilo kakve veze sa pravom i grubim kršenjem prava smijenjeni protivno osnovnim ljudskim pravima utvrđenim u Ustavu BiH i ustavima entiteta.

Od 1998. godine kada su visoki predstavnici počeli da koriste bonska ovlaštenja za smjene zvaničnika u BiH, a prema zvaničnoj informaciji, do sada je ukupno smijenjeno 177 zvaničnika na opštinskom, kantonalnom, entitetskom i državnom nivou vlasti. Odluka o smjenama bilo je više od ovoga broja pošto su neki zvaničnici, poput npr. Dževada Mlaće i

Edhema Bičakčića, smjenjivani i po dva puta sa različitim pozicija. Rekao sam da se sa smjenama krenulo '98. godine kada je smijenjeno šest zvaničnika; '99. – 27; 2000. – 28; 2001. – 9; 2002. – 20; 2003. – 6; 2004. – 74; 2005. – 3; 2006. – ni jedan; 2007. – 1; 2008. – jedan i 2009. – dva zvaničnika. Pregled odluka po visokim predstavnicima, kako su to visoki predstavnici donosili: Karlos Vestendorp je donio 11 odluka, odnosno smijenio 11 zvaničnika, Wolfgang Petrič 72, Pedi Eždaun 90, Kristijan Švarc Šiling ni jednog, Miroslav Lajčak dva i Valentin Incko je smijenio dva zvaničnika. Od 177 smijenjenih zvaničnika do danas ih je posebnim odlukama Visokog predstavnika rehabilitovano 66, što znači da se u BiH pod sankcijama nalazi 111 zvaničnika, među kojima je najveći broj Srba, ali ima i Hrvata i Bošnjaka. Tačnije, ovaj broj je 109, pošto su u međuvremenu umrli Mehmed Alagić i Đuro Bulić koji nisu bili rehabilitovani.

Prvu odluku da koristeći bonska ovlaštenja smijeni nekog zvaničnika donio je Karlos Vestendorp koji je 4. marta '98. smijenio Peru Raguža sa pozicije načelnika Opštine Stolac. Ta odluka ni do danas nije povučena. Posljednje smjene desile su se prošle godine kada je Valentin Incko 6. juna smijenio Radoslava Jovičića i Hilmu Đonku. Razlozi zbog kojih su smjenjivani zvaničnici su bili različiti. Osnovni razlog uvijek je, ili najčešće, bilo nepoštovanje Dejtonskog mirovnog sporazuma. Zbog toga je npr. prvi značajniji srpski zvaničnik koji je smijenjen bio Dragan Čavić koji je smijenjen 8. oktobra '98., ali je rehabilitovan već 30. jula '99. godine od strane istog visokog predstavnika Karlosa Vestendorpa. Naravno, sa smjenama se nastavilo u narednom periodu. Najviše odluka donio je, kao što sam rekao, Pedi Eždaun – 90 odluka, koji je krajem svog mandata počeo sa rehabilitacijom 2005. godine kada su krenule prve rehabilitacije i zadnje rehabilitacije desile su se prije otprilike dva mjeseca kada je rehabilitovano sedam zvaničnika.

Osnovni razlog zašto sam pokrenuo ovo pitanje i zašto sam tokom cijelog ovog perioda insistirao na njemu je bojazan da će se krajem ove godine zatvoriti Kancelarija visokog predstavnika, kada će ovi ljudi ostati u jednoj situaciji koja će biti zaista izuzetno teška i katastrofalna po njih. Naći će se dakle u situaciji decertificiranih policajaca, a znamo šta se dešavalo sa ovom kategorijom ljudi u BiH i koje probleme su imali oni i koje probleme je imala BiH nakon toga. Zato smatram da je ovaj zaključak koji je predložen od strane Komisije za ljudska prava najvećim dijelom bio dobar. Ja sam smatrao da taj zaključak treba dopuniti i zato ću vam predložiti zaključak za koga smatram da predstavlja častan izlaz iz ove situacije i da ovim ljudima omogućiti da se ravnopravno nađu u situaciji sa ostalim ljudima koji su rehabilitovani ili da se protiv njih od strane nadležnih organa pokrenu postupci. Dakle, ja predlažem dva zaključka:

'Svi smijenjeni zvaničnici koji se do sada nisu obraćali sa zahtjevom za ukidanje sankcija, dužni su to uraditi u roku od 30 dana.

Nakon proteka ovog roka, Dom naroda traži da se pokrene inicijativa kod Kancelarije visokog predstavnika da se u daljnjem roku od 60 dana izvrši preispitivanje svih odluka Visokog predstavnika kojim su smijenjena određena lica ili da Visoki predstavnik donese odluku kojom će to svoje ovlaštenje prenijeti na domaće institucije. Dakle, na Instituciju ombudsmena BiH ili na neku drugu instituciju.'

Smatram da bi ovo bio častan izlaz iz ove situacije i smatram da bi ovo omogućilo da se ovi ljudi u narednih tri do četiri mjeseca nađu u situaciji da Visoki predstavnik odluči o njihovom



statusu, dakle da ih rehabilituje kao što je to uradio i u ovih 66 slučajeva do sada, da pokrene postupak kod određenih institucija, ukoliko protiv tih lica treba pokrenuti postupak, ili da rješavanje njihovog statusa ustupi domaćim institucijama što je bilo zaista pravično.

Zahvaljujem.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.

Otvaram raspravu. Ko se dalje javlja za riječ?

Gospodin Božo Rajić.

BOŽO RAJIĆ:

Ja sam opet u dilemi, ali da se ne shvati da se protivim inicijativi, dapače, opet sam u dilemi bavimo li se mi poslom za koji nismo ovlašteni. Institucija visokog predstavnika sa bonskim ovlastima je nešto što nije u našoj nadležnosti i utoliko mi se čini da je ovaj prijedlog zaključka uključio jednu riječ koju mi ne možemo izglasovati ovdje. Ne možemo mi kazati da su sankcionirane osobe dužni uraditi to tada i tada, mi ne možemo nikoga na to obvezati. Možemo kazati da se pozivaju ili da imaju mogućnost oni koji su smijenjeni da mogu to učiniti u roku od 30 dana, a drugi zaključak ide dalje.

Dakle, neovisno o tome što mislim da je, Ured visokog predstavnika prema ovome se može odnositi na suveren način. Dakle, može to primiti k znanju i reagirati na to i ne mora. Ali zbog ljudi, zbog njihovih prava da mogu konzimirati svoja politička i građanska prava, pogotovo u izbornoj godini, podržavam prijedlog ovih zaključaka pa ćemo vidjeti hoće li od toga biti ikakve koristi, iako mi dobro svi znamo, i gospodin Šaraba zna kao pravnik, da su to bile neopozive odluke, bez prava na pravni lijek, prema tome sve te činjenice moramo imati na umu kada govorimo o ovome. Ali evo, dajte pokušajmo zaintrigirati Ured visokog predstavnika da će on po svojoj savjesti, a ako je potrebno i na zahtjev ovih osoba kojih se to tiče, pokušati napraviti ispravku nečega ili barem otkloniti. Nije u skladu sa našom naravi ili sa pravnim sustavom cijeloga svijeta da je kazna vječna. Postoje doživotne robije, ali ne postoje vječne kazne.

U tom smislu ja podržavam i mislim da treba podržati ovaj prijedlog. Gospodine Šaraba, mislim da treba ovu riječ korigirati, ovo što sam predložio.

Hvala lijepo.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.

Dalje ko se javlja za riječ?

Gospođa Majkić. Izvolite.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Pa ja mislim da svi mi imamo, svako ima svoje mišljenje, a posebno za ljude za koje znamo da su smijenjeni bez mogućnosti da se odbrane, bez mogućnosti da im se dokaže greška, bez mogućnosti da se ispoštuju njihova osnovna ljudska prava, a to radi institucija koja je

zadužena da štiti ljudska prava. To smo vidjeli nedavno u slučaju Jovičić koji je najteži, najteža do sada povreda koja je mogla biti prema jednom čovjeku učinjena.

Ali, upozoravam vas da pogledate rečenicu iz pisma ovog visokog predstavnika, koji kaže: 'Revizija odluka o smjenjivanju se međutim ne primjenjuje ni na jednu osobu koja je bila predmet odluke donesene od strane Visokog predstavnika prema kojoj je ista osoba smijenjena sa javne funkcije iz razloga koji su neposredno ili posredno povezani sa nepostojanjem saradnje s Međunarodnim krivičnim sudom za bivšu Jugoslaviju. Te će odluke ostati na snazi sve dok BiH u potpunosti ne ispuni svoje obaveze u pogledu saradnje sa Međunarodnim krivičnim sudom za bivšu Jugoslaviju.' Pa znamo da je najveći dio tih ljudi stradao zbog toga što su se dovodili u vezu ili sa Karadžićem, koji je u Hagu, ili sa Mladićem, za kojeg se zna da čak nije ni u Srbiji. Kakve BiH ima veze sa tim?

Dakle, smatram da treba podržati ali takođe smatram, kolega Šaraba, da ... ovaj prvi zaključak jednostavno nema smisla: 'Svi smijenjeni zvaničnici koji se do sada nisu obraćali sa zahtjevom za ukidanje sankcija, dužni su to uraditi u roku.' Pa nećemo mi, Parlament, nalagati ljudima da podnesu zahtjev. Da kažemo da Dom naroda ih poziva je uredu, ali da mi dajemo zaključak kojim tražimo ... pa mislim da to nema smisla. A da ovaj dio koji se odnosi da se preispita ta odluka, odnosno da se eventualno ta odluka pošalje prema ombudsmenu koji će se dalje baviti time, jer takva razmišljanja su i postojala, slažem se da ostane, ali mislim da ovaj prvi zaključak nema smisla.

SULEJMAN TIHIĆ:

Gospodin Šaraba. Izvolite.

SLOBODAN ŠARABA:

Pa evo, samo jedno kratko pojašnjenje zašto sam išao na to da u tekst ovih prijedloga zaključaka uključim i ovaj prvi zaključak. Naime, u dopisu koji je Kancelarija visokog predstavnika dostavila Parlamentu ovdje, nakon zaključka Komisije koji joj je prošle godine dostavljen, stoji da odluku o ukidanju zabrane donosi Visoki predstavnik nakon procesa koji pokreće osoba koja je smijenjena. Dakle, ja znam da je do sada jedan veliki broj ljudi se obraćao Kancelariji sa zahtjevom, sa molbom, sa jednim aktom kojim je tražio da se to ukine, isto tako znam pojedince koji nisu. Dakle, ova rečenica daje prostor da se svi smijenjeni zvaničnici trebaju obratiti da bi se zahtjev razmatrao. Dakle, naravno, ne treba to da uradi Parlament, ali naći ćemo načina da preko udruženja koja postoje obavijestimo sve ljude da upute te zahtjeve kako bi se našli u situaciji ravnopravnoj sa svima onima koji su pokrenuli zahtjev.

Zahvaljujem.

SULEJMAN TIHIĆ:

Gospodin Adem Ibrahimpašić. Izvolite.

ADEM IBRAHIMPAŠIĆ:

Zahvaljujem, predsjedavajući.

Dakle, mi smo isto skloni glasati za ove zaključke tek toliko da tim ljudima omogućimo, šta će visoki predstavnik uraditi, to je, opet, njegova stvar. A da izađemo iz ovog, u ovom prvom zaključku, dakle možemo početi sa - pozivamo sve itd., a brišemo - da su dužni. I onda će to biti egal i glasat ćemo svi. Šta će ... vidjet ćemo. .../mikrofon isključen/... 30 dana od dana objave ovog, ovo će vjerovatno biti objavljeno.

Eto, to bi bilo to. Je li uredu, Šaraba?

SULEJMAN TIHIĆ:

Zamolio bih gospodina Zrnu da eventualno predloži ako ima nešto. Možda da se javite za riječ, gospodine Zrno, ako imate neki amandman ili.

Da li se još ko javlja za riječ?

ADEM IBRAHIMPAŠIĆ:

Dakle, možemo glasati s tim da ovo promijenimo ovako kako sam otprilike ja ...

SULEJMAN TIHIĆ:

Molim vas izdiktirajte zbog stenograma šta treba gdje, šta se mijenja, u kojoj rečenici.

BRANKO ZRNO:

Evo ja ću izdiktirati: 'Pozivamo sve smijenjene zvaničnike koji se do sada nisu obraćali sa zahtjevom za ukidanje sankcija da to urade u roku od 30 dana.'

BOŽO RAJIĆ:

Samo pazi, riječi 'sve smijenjene zvaničnike u BiH', da se zna koga mi pozivamo.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Nema ih više nigdje, samo kod nas.

SULEJMAN TIHIĆ:

Vidite, ja nisam za to da sve pozivamo, znači ispalo bi da pozivamo i neke koji su optuženi.

Alma, izvoli.

ALMA ČOLO:

Ma, ne znam stvarno, ovo je pitanje ... Mi smo se obraćali Visokom predstavniku ispred Komisije i nama je odgovoreno da Visoki predstavnik kontinuirano prati, da je to stalan proces, znači da preispituje sve podnesene zahtjeve. I, onaj ko je htio da podnese, mogao je to da uradi. Znači, da mi sada pozivamo nekoga ko to nije htio uraditi, ja stvarno ne vidim smisla. Ja ću biti suzdržana, jer evo u ovoj zemlji je smijenjeno toliko sudija i tužilaca u reformi pravosuđa koji nisu imali prava na žalbu, pa niko nije tim ljudima omogućio da se žale Visokom sudskom i tužilačkom vijeću, pa da ih vrata na te pozicije. Ja bih rado bila državni tužilac, bila sam kandidat za državnog tužioca, pa ne znam da li bih mogla ponovo aplicirati samo zato što sam bila član

SDA, samo zbog toga, a nikada niko nije me rehabilitovao i nije mi dao tu mogućnost. Prema tome, ja ću biti suzdržana za ovaj vaš prijedlog.

SULEJMAN TIHIĆ:

Imamo sada dva zaključka. Prvo je zaključak ove Komisije za ljudska prava, prava djeteta, mlade. Glasamo prvo o njemu, a nakon toga o zaključku gospodina Šarabe, je li tako.

HILMO NEIMARLIJA  
/nije uključen mikrofon/

SULEJMAN TIHIĆ:  
Izvolite.

HILMO NEIMARLIJA:

Predsjedavajući, ako dozvolite, intervencija koja bi možda mogla pomoći na prijedlog teksta koji je ponudio kolega Zrno i sa kojim se kolega Šaraba složio. Umjesto 'pozivamo sve', ovo 'sve' smeta i, ako će to malo ublažiti, 'pozivamo', jer pravo za sve i pravo za svakoga, mi pozivamo svakoga ko to hoće, dakle 'pozivamo'; ja mislim da će se profesor složiti, dakle, jer ono se na neki način: pozivamo zvaničnike koji su do sada, dakle pozivamo ih, a ne sve. Mislim to je, ako će to pomoći malo.

/zajednička diskusija/

SULEJMAN TIHIĆ:  
Bavimo se nečim što nije naš posao.

/zajednička diskusija/

SULEJMAN TIHIĆ:

Evo, da glasamo, da vidimo. Svakako ovo nema nikakve koristi ali eto.  
Dobro, evo imamo prvo ovaj zaključak Zajedničke komisije.

Ko je „za“ ovaj zaključak?

DUŠANKA MAJKIĆ:

To je isti zaključak kao dvojka ova, kao dvica Šarabina.

SULEJMAN TIHIĆ:

Ko je „za“ da vidimo? Evo, 10 je „za“?  
Ko je „protiv“?  
„Suzdržan?“ Jedan.  
Dva glasa „ protiv“ i jedan „suzdržan“. Taj zaključak je prošao.

Onda, gospodine Šaraba, nema potrebe glasati o Vašim zaključcima, je li tako? Eto.

Prelazimo na sljedeću tačku dnevnoga reda, to je 16. tačka:

**Ad. 16. Izbor tri člana Upravnog odbora Agencije za razvoj visokog obrazovanja i osiguravanje kvaliteta na period od tri godine (prijedlog jedinstvene rang-liste kandidata Privremene zajedničke komisije oba doma Parlamentarne skupštine BiH)**

SULEJMAN TIHIĆ:

Dom naroda je na 37. sjednici usvojio Zaključak Zajedničkog kolegija oba doma, imenovao Hilmu Neimarliju, Ivu Miru Jovića i Dragu Ljubičića u Privremenu zajedničku komisiju oba doma Parlamentarne skupštine za provođenje procedure za izbor tri člana Upravnog odbora Agencije za razvoj visokog obrazovanja i osiguranje kvaliteta. Predstavnički dom ja na 62. sjednici imenovao Seada Jamakosmanovića, Martina Raguža, Branka Dokića, isto tako. Privremena komisija dostavila nam je prijedlog jedinstvene rang-liste od tri kandidata, a to su: Aida Abadžić-Hodžić – Bošnjakinja, Vlado Majstorović – Hrvat, Miljan Popić – Srbin. Predstavnički dom pojedinačno je glasao i imenovao Aidu Abadžić-Hodžić, Vladu Majstorovića i Miljana Popića za članove Upravnog odbora Agencije za razvoj visokog obrazovanja i osiguranje kvaliteta na period od tri godine.

Dajem riječ prvom zamjeniku predsjedavajućeg Komisije, gospodinu Dragi Ljubičiću. Izvolite.

DRAGO LJUBIČIĆ:

Zahvaljujem se, gospodine predsjedavajući.

Ja ne znam da li ima potrebe bilo šta sada komentarisati ovo što ste Vi izložili i što imamo u materijalima. To je pred delegatima, ako je prošlo proceduru Predstavničkog doma, mislim da nema potrebe, prošlo je sve faze u Komisiji, Komisija se poprilično potrudila, imala je nekoliko sastanaka gdje se potrudila da sagleda na bazi svih onih kriterija i da provede jednu dobru raspravu sa svim kandidatima koji su se javili na konkurs i, evo, došli smo do ovih predloga.

Hvala.

SULEJMAN TIHIĆ:

Hvala lijepo.

Da li se neko javlja za riječ? Ne javlja.

Pristupamo pojedinačnom glasanju. Prvo glasamo za kandidata iz bošnjačkog naroda koji je imao najviše bodova, to je Aida Abadžić-Hodžić.

Ko je „za“?

Ima li ko „protiv“? Nema.

„Suzdržan“? Jedan.

Konstatujem da je Aida Abadžić-Hodžić izabrana za člana Upravnog odbora Agencije.

Sada glasamo o kandidatu iz hrvatskog naroda koji je imao najviše bodova, to je Vlado Majstorović.

Ko je „za“?

Uz jedan „suzdržan“ glas, konstatujem da je i Vlado Majstorović izabran.

I glasamo za kandidata iz srpskoga naroda koji je imao najviše bodova, to je Miljan Popić.

Ko je „za“?

„Suzdržan“?

Uz jedan „suzdržan“ glas, također smo izabrali tri člana ove agencije.

Prelazimo na 17. tačku:

**Ad. 17. Imenovanje tri člana iz Doma naroda Parlamentarne skupštine BiH u Komisiju za izbor i praćenje rada Agencije za prevenciju korupcije i koordinaciju borbe protiv korupcije**

SULEJMAN TIHIĆ:

Član 17. Zakona o Agenciji za prevenciju korupcije i koordinaciju borbe protiv korupcije glasi: 'Komisija za izbor i praćenje rada Agencije ima devet članova, tri predstavnika iz Predstavničkog doma, tri iz Doma naroda, dva predstavnika iz akademske zajednice i jednog predstavnika nevladinog sektora. Komisiju imenuje Parlamentarna skupština BiH.'

Danas moramo imenovati tri člana iz Doma naroda u Komisiju za izbor i praćenje rada Agencije za prevenciju korupcije i koordinaciju borbe protiv korupcije. Predstavnički dom imenovao je Milorada Živkovića, Niku Lozančića, Beriza Belkića u navedenu komisiju.

Otvaram raspravu. Ima li prijedloga?

Ima stav Kolegija da članovi Kolegija budu također kao što je u Predstavničkom domu u ovoj komisiji.

Hoćemo li glasati?

Ko je „za“?

Ima li ko „protiv“? Nema.

„Suzdržan“?

Konstatujem da su gospođa Majkić, Filipović i evo ja izabrani u tu komisiju ispred Doma naroda.

Konstatiram da smo iz Doma naroda izabrali ove članove.

Na dnevnom redu današnje sjednice ostalo nam je još osam tačaka, to je davanje suglasnosti na ove sporazume. Možemo li to da idemo jednim glasanjem?

MARIN VUKOJE

/nije uključen mikrofon/

SULEJMAN TIHIĆ:

Evo sekretar me upozorava da glasamo o prijedlogu da možemo jednim glasanjem sve obaviti.

Ko je „za“?

Otvaram sad raspravu o ovim tačkama dnevnog reda.

Niko se ne javlja.

Možemo li sad glasati za svih ovih osam sporazuma?

Ko je „za“?

Konstatujem da smo dali suglasnost za ratifikaciju svih ovih osam sporazuma.

I na taj način smo završili 43. sjednicu Doma naroda Parlamentarne skupštine. Sljedeća sjednica je 23. marta/ožujka 2010. godine. Sutra je zajednička sjednica, znate.

Hvala lijepo.

Sjednica je završena u 14,00 sati.